

پیام سندیکا

شماره ۳۸
سال پنجم / خرداد ۱۳۹۴
نشریه سندیکاهای کارگری ایران

پیام سندیکا
پیام آور سندیکاهای کارگری ایران

چاپی و الکترونیکی
فارسی و انگلیسی

حاصل اتحاد تاریخی کارگران سندیکایی
در راستای تشکل و آگاهی برای کارگران

خجسته باد دهمین سال بازگشایی

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

سندیکای کارگران
نقاش و تزئینات
تأسیس: ۱۳۴۸

اتحادیه
نیروی کار
پروژه ای

سرپیام
بیانیه های سندیکا های کارگری
گزارش های خبرنگار پیام سندیکا
(خیس از عرق) فلزبان
درود و افتخار به اتحاد رانندگان کامیون
مصاحبه ایلنا با کوشندگان سندیکایی
پیکرها بر خاک ، آرمان ها برپاست
ویژه نامه دهمین سال تولد سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه
لشگر کشی علیه تهیدستان
کشتار کارگران
کالایی سود آور به نام زن
مقایسه درآمد یک کارگر ایرانی
زنان کارگر و مزد مساوی
علیه ریاضت های اقتصادی
کوشندگان تا به آخر استوار
شادباش دهمین سال بازگشایی سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

پیام سندیکا

ماهنامه خبری - تحلیلی کارگری

نشریه درونی سندیکاهای کارگری ایران
کاری از کارگران سندیکایی ایران
بر اساس منشور جهانی سندیکاهای کارگری
در راستای تشکل و آگاهی برای کارگران
از مهر ۱۳۹۰ / چاپ تهران (جایی و الکترونیکی)

<http://vahedsyndica.com>
vsyndica@gmail.com
s_felezkar@yahoo.com
sfelezkar1961@gmail.com
www.sfelezkar.com
irunionmessenger@gmail.com

سندیکای کارگران فلزکار مکانیک
سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی
سندیکای کارگران نقاشی و تزئینات
سندیکای کارگران بنا
سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه
اتحادیه نیروی کار پروژه ای

سرپیام

نیروهای امنیتی روبرو شدند و پس از آن به شلاق و زندان هم محکوم شدند. به این خبرها توجه کنیم:

به گزارش خبرگزاری ایلنا در تاریخ ۹۴/۲/۲۳ «سه کارگر لوله سازی خوزستان با شکایت کارفرما به اتهام ایجاد اختلال در تولید کارخانه به دادگاه رفتند و کارفرمای بخش خصوصی با چند مامور لباس شخصی وارد کارخانه شده و با تهدید و توهین ۸۰ کارگر با سابقه راز این کارخانه بیرون کرده است»

«شناسایی بیکاران شرکت کننده در تجمع عسلویه از روی عکس و بازخواست آنان» این کارگران فقط خواستار این بودند که در منطقه از بیکاران بومی استفاده شود.

«در قراردادهای کارگران فاز ۱۵ و ۱۶ عسلویه قید شده است که در صورت اعتصاب از هیچگونه حق و حقوقی برخوردار نیستند.»

«دفاع از کارگران در محاکم به تشکل های رسمی ضد کارگری

میهن کارگری ما این روزها از طرف نیروهای سرمایه داری مورد هجوم قرار گرفته است. صندوق بین المللی پول، سازمان تجارت جهانی، همگام با طرفداران سرمایه داری در داخل کشور دست به تهاجمی همه جانبه زده اند. عملکرد سرمایه داری جهانی نشان داده است که به هیچ قانون کاری پایبند نیست و سنديکاهای کارگری را هم سد راه خویش می داند. سرمایه داری چه از نوع خارجی اش و چه از نوع داخلی اش تشخیص داده است که خطر بزرگ برای غارت کشور، سنديکاهای کارگری هستند پس برای غارت دسترنج کارگران، باید ناپودی و خنثا سازی سنديکاهای کارگری در دستور کار قرار گیرد.

از برآمدن دولت جدید، برخورد با کارگران در دستورکار قرار گرفت و کارگران پلی اکريل اصفهان، کارگران معادن چادرملو و سنگرود، در اعتراض های خود نه با کارکنان وزارت کار بلکه با

آقای روحانی در یکی از سخنرانی‌های انتخاباتی‌اش، در ۲۲ مردادماه ۹۲، با وعده دادن تعیین حداقل مزد بر اساس نرخ تورم، گفت: «ماده ۴۱ قانون کار صراحت دارد حداقل مزد کارگران بایستی بر اساس نرخ تورم اعلام شده از سوی بانک مرکزی تعیین شود و به‌گونه‌ای باشد که معاش یک خانوار ۴ نفره کارگری را تأمین کند.» در دو نوبت تعیین دستمزد کارگران در دولت، با نقش آفرینی علی ربیعی وزیرکار که با تهدید و تطمیع و جهت دادن به عملکرد "نمایندگان" تشکیلات زرد کارگری، توانست دستمزدکارگران را از یک سوم خط فقر در اسفند ۹۲ به یک پنجم خط فقر در اسفند ۹۳ کاهش دهد. این حرکت ضد کارگری از آنجا ناشی شد که کارفرمایان وزیرکار را نماینده خود در تعیین دستمزد انتخاب کردند و در جلسه شبانه تعیین دستمزد بارها نماینده خیانتکار به کارگران علیرضا محجوب، به تعیین کنندگان دستمزد تلفنی گفت که تا ۱۵

محدود شد در صورتی که قبل از بازنشسته‌ها و کارگران فعال در این محاکم برای دفاع از کارگران حضور پیدا می‌کردند.»

«رد صلاحیت اعضای ارشد خانه پرستار بدلیل اعتراضات صنفی»

«محرومیت کارگران روز مزد رامپکو در پتروشیمی از مزایای سایر کارگران که مصوب شرکت نفت است.»

و به اینها اضافه کنیم دستگیری های شبانه کوشندگان سندیکایی داوود رضوی، ابراهیم مددی، جعفر عظیم زاده، شاپور احسانی، محمود صالحی، عثمان اسماعیلی، و به زندان افکندن رییس و نایب رییس کانون صنفی معلمان ایران آقایان علی اکبرباغانی و اسماعیل عبدی به دلیل سازمان دادن اعتراضات آموزگاران و دستور علنی سانسور اخبار کارگری به سرویس خبرگزاری ایلنا و سرپیچی از این دستور و اخراج کارکنان سرویس کارگری ایلنا .

صورت گرفته و نه از فرد وام گیرند ضمانت لازم اخذ شده است." یعنی اختلاس کنندگان به راحتی به دزدی های خود ادامه دهند. اگر هر روز بانک جدیدی برای دزدی و غارت اموال مردم مثل قارچ از زمین سبز می شود، دسته دسته کارخانه ها تعطیل می شوند.

۳۰ خبرگزاری مهر، اردیبهشت ماه، گزارش داد: "از زمان آغاز به کار دولت جدید دستکم ۳۰۰ هزار شغل نابود شده و دولت نه تنها پروژه جدیدی برای اشتغالزایی نداشته، بلکه سیاست گذاریها حتما نتوانسته منجر به حفظ مشاغل موجود شود..."

بیکاری، اختلاس، نادیده گرفتن قانون کار ومقررات زادیی از محیط های کارگری و برخورد با کوشندگان کارگری از دستورات صندوق بین المللی پول است.

درصد هم می توانید عقب نشینی کنید. این همسویی با کارفرمایان به چه دلیل است؟ گرسنه نگه داشتن خانواده های کارگری از کجا نشأت می گیرد؟ ترس از سندیکاهای کارگری و تهدید دایمی کوشندگان کارگری خدمت به مردم است یا سرمایه داران؟ آیا این همان دستورات صندوق بین المللی پول نیست؟

در جایی که باید اختلاس کنندگان و نابود کنندگان اقتصاد بازداشت شوند چرا حتما قوه قضاییه جرات بازداشت آنان را ندارد. به این خبر توجه کنید:

سخنگوی قوه قضائیه، ۲۹ اردیبهشت ۹۳، «تعداد افراد با معوقات بالای ۱۰ میلیارد تومان را ۹۸۰ نفر اعلام کرد و در جواب این سؤال که: "آیا بانکها واقعاً مایل هستند هیچ معوقه ای نداشته باشند"، اژه ای گفت: "آنها رسمن به ما می گفتند که شما چرا وارد این مسائل می شوید. بانکها می توانند بدهکاران خود را ممنوع الخروج کنند... نه اعتبار سنجی

زحمتکشان،

بپیوندید تا بتوانیم از حقوق
کارگرمایان بصورت متحد دفاع
کنیم.

کوشندگان کارگری،

سندیکاهای کارگری، با
نشست های مشترک و خردجمعی
به مقابله با این ترفند سرمایه
داری برخیزیم.

سندیکاهای کارگری،

نمایندگان واقعی کارگران
در انجمن های صنفی
کارگری، به هوش باشید!

کوشندگان کارگری در
انجمن های صنفی مدافع
حقوق کارگران، با برادران
سندیکایی خود تماس گرفته با هم
اندیشی این مشکلات کارگری را
چاره کنیم. سرمایه داری برای
ما، خواب برده های آرام و سر
بزیر را دیده است. آنان آینده
فرزندمان را نشانه گرفته اند.

سرمایه داری برای چنگ انداختن
به ثروت ملی و نان کارگری ما
خود را آماده می کند. آنان ما را
گرسنه، کودکانمان را در خیابان،
دختران و زنان مان را غرق در
فساد، جوانانمان را معتاد می
خواهند تا بتوانند اقتصاد ما را
نابود و جامعه را به تباهی و
تشکل های کارگری را ضعیف و
متفرق کنند. برای خنثا کردن این
توطئه باید متحد شویم.

دست در دست هم نهیم
به مهر

زحمتکشان و کوشندگان

میهن خویش را کنیم
آباد

کارگری، در هر کجا که هستید
گردهم بیایید و با پخش پیام
سندیکا و ارتباط با ما به دریای
جوشان سندیکاهای کارگری

نامه سرگشاده کوشندگان سابق کارگری و

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک

به : آقای حسن روحانی
رییس محترم جمهوری

و آقای صادق لاریجانی
رییس محترم قوه قضاییه

آنچه این روزها بر جامعه کارگری روا داشته می شود مایه تاسف ماست. سالهاست کوشندگان کارگری برای احقاق حقوق کارگری خود نه تنها به زندان ، بلکه دوسالی است به شلاق هم محکوم می شوند و حتا به تازه گی کارفرمایان جرات کرده برای هر احقاق حقوق ودرخواست کارگری ، از کارگران خود که نماینده کارگر هستند به دادگاه شکایت برده و آنان را دادگاهی و اخراج می کنند. به گزارش خبرگزاری

ایلنادر تاریخ ۹۴/۲/۲۳ « سه کارگر لوله سازی خوزستان با شکایت کارفرما به اتهام ایجاد اختلال در تولید کارخانه به دادگاه رفتند و کارفرمای بخش خصوصی با چند مامور لباس شخصی وارد کارخانه شده و با تهدید و توهین ۸۰ کارگر با سابقه را از این کارخانه بیرون کرده است .»

در روزهای منتهی به روزکارگر ابراهیم مددی ، سید داوود رضوی از کوشندگان کارگری سندیکای کارگران اتوبوسرانی شرکت واحد تهران و محمود صالحی و عثمان اسماعیلی در کردستان به دلیل برپایی جشن روزکارگر دستگیر شدند. شما بخوبی مطلع هستید که تا جرمی صورت نگرفته هیچ کس را نمی توان دستگیر کرد ، چه رسد به آنکه اگر کسی بخواهد نص صریح قانون اساسی را که همانا برپایی تجمع و راهپیمایی است را اجرا کند ، مصون از تعرض است.

در روز های اخیر نیز شاپور احسانی راد و جعفر عظیم زاده را به خاطر تلاش های کارگری

به ارمغان آورده ایم و شما هم از آن بهره خواهید برد.

ما از شما می پرسیم در کجای قانون اساسی ذکر شده قبل از آنکه عملی صورت بگیرد ضابطین قضایی حق بازداشت دارند؟ در کجای قانون نوشته شده است ، کوشندگانی که در چارچوب قانون اساسی فعالیت می کنند را نیمه شب باید به خانه هایشان ریخت و خانواده هایشان را آزار روحی داد؟ آیا در این کشور دستگاهی به نام دادگستری و برگه احضاریه وجود ندارد تا به این کوشندگان ابلاغ ، تا در دادگستری حضور یابند؟ آیا این کوشندگان کارگری متواری بوده اند که باید حتمن در نیمه شب در خانه هایشان دستگیر شوند؟ اعمال خلاف قانونی که با ابراهیم مددی و داود رضوی شده است .

ما سالها در نظام کارگر کُش پهلوی فعالیت سنديکایی کرده و شاهد این گونه اعمال نبوده ایم. ما که برای تغییر نظام سلطنت به یک نظامی که آزادی های محدود شده در زمان پهلوی در آن رعایت شود

بازداشت و زندانی کردند. پس از اجتماعات آموزگاران در آستانه اول ماه مه ، با احضار و تهدید رییس کانون صنفی معلمان ایران آقای اسماعیل عبدی را مجبور به استعفا نموده و همچنین در روزهای اخیر هم آقای علی اکبر باغانی نایب رییس کانون صنفی معلمان ایران را برای اجرای حکم روانه زندان شد.

در اصل ۲۷ قانون اساسی بطور صریح آزادی اجتماعات تاکید شده و فقط شرط عدم داشتن اسلحه و مخل به مبانی اسلام نبودن تجمع، مشروط گردیده است. کیست که نداند یکی از مبانی اسلام برپایی عدل است و کوشندگان کارگری بیش از یکصد و پنجاه سال است که در این امر می کوشند.

آقای روحانی و آقای لاریجانی ، شما به حکم قانون پس از ۳۰ سال کار بازنشسته خواهید شد و از حقوق بازنشستگی استفاده خواهید کرد. این دستاورد را ما کوشندگان کارگری به جامعه با مبارزات خود

بخشیدن به عدالت و احیای حقوق عامه و گسترش عدل و آزادی های مشروع و همچنین نظارت بر حُسن اجرای قوانین» داشته باشید.

در ماده مکرر ۳۳ قانون کار زمان پهلوی اعتصاب قانونی بود هرچند که توسط دستگاه پهلوی رعایت نمی شد و بعضن کارگران به رگبار بسته می شدند. ما یادآوری می کنیم مرحوم سید محمد حسینی بهشتی از تدوین کنندگان قانون اساسی در مقام ریاست قوه قضاییه در مصاحبه ای در روزنامه جمهوری اسلامی پس از تصویب قانون اساسی تاکید کرد که : « اعتصاب حق کارگران است و امیدواریم که در نظام جمهوری اسلامی روزی نرسد که کارگران برای احقاق حق خود دست به اعتصاب بزنند . »

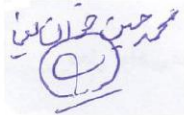
تدوین کنندگان قانون اساسی به درستی در صراحت قوانین این نکته را رعایت نمودند که حاکمان پس از آنها از ابهام قوانین سو استفاده نکرده و آزادی های مردم

، کوشا بوده ایم هرگز چنین اعمالی را در ذهن خود متصور نبوده ایم که امروز با کوشندگان کارگری چنین رفتار شود. زیر پا گذاشتن قانون اساسی و رعایت نمودن شئون انسانی در کشور ما هر روز متأسفانه رواج بیشتری پیدا می کند. سالهاست که نقض فاحش این اصول از قانون اساسی را شاهدیم : ۳- ۹- ۱۹- ۲۰- ۲۶- ۲۷- ۲۹- ۳۰- ۳۱- ۳۲- ۳۷- ۳۸- ۴۳- ۴۴ .

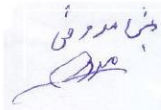
آقای حسن روحانی شما در اصل ۱۲۱ قانون اساسی سوگند خورده اید: «من به عنوان رییس جمهور همه استعداد و صلاحیت خویش را پشتیبانی از حق و گسترش عدالت سازم و از هرگونه خودکامگی بپرهیزم و از آزادی و حرمت اشخاص و حقوقی که قانون اساسی برای ملت شناخته است حمایت کنم. »

آقای صادق لاریجانی ، شما در اصل ۱۵۶ قانون اساسی موظف شده اید که : « پشتیبان حقوق فردی و اجتماعی و مسوول تحقق

محمدحسین خوان یغما
عضو سابق هیات مدیره
سنديکای کارگران
فلزکار مکانیک تهران

نبی معروفی عضو سابق
هیات مدیره سنديکای
کارگران بنایان تهران

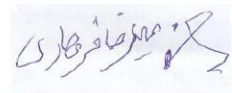

جواد مهران گهر عضو
سابق هیات مدیره
سنديکای کارگران کفاش
تهران

را محدود نکنند. آنان در اصل ۹ قانون اساسی به درستی تصریح کردند که : «هیچ مقامی حق ندارد بنام حفظ استقلال و تمامیت ارضی کشور آزادی های مشروع را هرچند با وضع قوانین و مقررات ، سلب کند »

ما امضا کنندگان این نامه سرگشاده برای رعایت منزلت و شان کوشندگان حقوق کارگری و انسانی از شما می خواهیم کوشندگان کارگری و صنفی را آزاد کنید و در مسولیت خود نسبت به حُسن اجرای قوانین یاد شده ، کوشا باشید .

علیرضا فرهادی عضو
سابق هیات مدیره
سنديکای کارگران اتوبوس
رانی شرکت واحد تهران

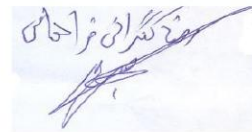

وزارت کار یا حیات خلوت کارفرمایان!

سالهاست که در غیاب سندیکا‌های مستقل کارگری و نمایندگان واقعی کارگران در شورای عالی کار و دیگر کمیسیون های به اصطلاح سه جانبه، کارفرمایان و دولت که خود بزرگترین کارفرما در کشور می باشد دست بالا را دارند و در آئین نامه های رنگارنگ علی الخصوص مصوبات دستمزد سالیانه حق کارگران را پایمال می کنند و سفره های کارگران هر روز خالی تر از گذشته می شود و بیکاری کارگران و عدم دریافت دستمزد چند ماهه روز به روز افزایش می یابد.

براساس ضرب المثل: هر دم از این باغ بری می رسد تازه تر از تازه تری می رسد، اخیرا دستور العمل نیم بند ممنوعیت قرار داد کار کمتر از یکسال، صادره از وزارت کار که بسیار کمتر از آنچه در ماده هفت قانون کار پیش بینی شده با نهیب آقایان کارفرمایان به فاصله چند روز از ابلاغ آن باعقب نشینی وزارت کار، پس گرفته می شود. درحالی که اصلی ترین

رضا کنگرانی فراهانی عضو سابق هیات مدیره سندیکای کارگران خیاط

سندیکای کارگران

فلزکار مکانیک

۱۳۹۴/۳/۸

سندیکای کارگران فلز کار مکانیک

تاسیس ۱۳۳۹

نبت وزارت کار ۳۴

بازگشایی ۱۳۸۴

نامه سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه به نهادهای بین المللی کارگری

به: نهادهای بین المللی کارگری:
بخش کارگری سازمان جهانی کار،
فدراسیون جهانی کارگران حمل و
نقل، کنفدراسیون عمومی کارگران
فرانسه، کنفدراسیون دمکراتیک
کار فرانسه و سندیکاهای کارگری
فرانسه، و کنفدراسیون بین المللی
اتحادیه های کارگری

از: سندیکای کارگران شرکت واحد
اتوبوسرانی تهران و حومه

باسلام های گرم ضمن سپاسگزاری
صمیمانه از حمایت های صادقانه
کارگری شما از آقایان ابراهیم
مددی، رضا شهبانی، داود رضوی
و از کارگران اخراجی سندیکا،

وظیفه وزارت کار صیانت از
نیروی کار که از ضعیف ترین
اقتشار جامعه هستند، می باشد و
رئیس جمهور و وزیر کار در
مناسبت های گوناگون شعار
رعایت قانون و عدالت و سه جانبه
گرایی سر می دهند.

سندیکای کارگران شرکت واحد
اتوبوسرانی عقب نشینی تسلیم آمیز
پی در پی وزارت کار علیه حقوق
کارگران و زحمتکشان ایران را
ضد عدالت اجتماعی و به سود
افزایش شکاف طبقاتی دانسته و
محکوم می کند و همانند گذشته
فریاد رعایت حقوق کارگران را به
گوش مسئولان حکومتی میرساند.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۱۳۹۴ خرداد ۳۱

**(سندیکای کارگران
فلزکار مکانیک ضمن
حمایت از این بیانیه از
همه اتحادیه های کارگری
جهانی انتظار دارد در
راستای عملی شدن
خواسته های سندیکای
کارگران شرکت واحد
اتوبوسرانی تهران و حومه
پیشقدم شوند.)**

آقایان حسن سعیدی، وحید فریدونی، ناصر محرم زاده، حسین کریمی سبزواری و خانم فرحناز شیری، اولین زن راننده شرکت واحد تهران، از شما نهادهای بین المللی کارگری در خواست می کنیم که موضوع گرفتاریهای گوناگون این سندیکا نظیر بازداشت، زندان، اخراج، تعقیب و مراقبت پلیسی علیه سندیکای کارگران شرکت واحد را در اجلاس سالیانه سازمان جهانی کار در ماه ژوئن ۲۰۱۵ مطرح و طبق مقوله نامه ها و استانداردهای بین المللی کارگری از حقوق بنیادین کارگران ایران و سندیکای کارگران شرکت واحد دفاع نمایید. همچنین از شما تقاضا داریم که موضوع فوق را با هیئت اعزامی از سوی دولت جمهوری اسلامی ایران مطرح و جهت بهبود شرایط فعالیت مستقل کارگری در ایران اقدامات لازم را از این هیئت درخواست نمایید.

**با سپاس فراوان سندیکای
کارگران شرکت واحد
اتوبوسرانی تهران و حومه
چهار خرداد ۱۳۹۴**

بیانیه جمعی از کوشندگان کارگری، روزنامه نگاران و نویسندگان ایران

آزادی ابراهیم مددی و داود رضوی بعد از ۲۲ روز

کوشندگان برپایی جشن اول ماه مه را آزاد کنید!

ابراهیم مددی رییس هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران، داود رضوی عضو هیات مدیره ی سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و همچنین محمود صالحی و عثمان اسماعیلی کوشندگان کارگری کردستان به دلیل برپایی جشن روزکارگر دستگیر شده اند. طبق اصل ۲۷ قانون اساسی کشورمان و همچنین مقاله نامه های بین المللی و منشور جهانی سندیکاهای کارگری این حق (برپایی جشن روز کارگر) به رسمیت شناخته شده است. ما جمعی از فعالان کارگری، روزنامه نگاران و نویسندگان با

آزادی ابراهیم مددی و داود رضوی بعد از ۲۲ روز آقایان ابراهیم مددی و داود رضوی اعضای بازداشت شده سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه بعد از ۲۲ روز بازداشت موقت امروز ۳۰ اردیبهشت ساعت ۲۱:۳۰ با قرار کفالت صد میلیونی از زندان اوین آزاد شدند. سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه آزادی آقایان مددی و رضوی را به اعضای سندیکا و خانواده های آنها و کارگران و تشکل های کارگری بین المللی شادباش می گوید و خواستار آزادی کارگران زندانی می باشد. **سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه ۳۰ اردیبهشت ۱۳۹۴**

نیشکر هفت تپه) - عبدالله وطنخواه
(نماینده کارگران کارخانه وکیوم
پارس و عضو کانون متحد
کارگری) - حسین امیدی - عزت دولت
آبادی - کاظم فرج الهی - نسرين هزار
مقدم - حسین یوسفی - محمد حبیبی -
علیرضا آدینه - سیما عبادی - رضا
اسدآبادی - عماد الدین شوری - کمال
محمودی - سعید ندیمی - آرمان
اسماعیلی - ریحان میرخانی - ید اله
نعمتی - سعید نادری - اردلان باستانی -
میلاد شهرکی - الهام ملیوسفاف - نوید
غلامی - امیرحسین مصباحی - اوختای
حسینی - حسام سلامت - اشکان جباری
- امیر چمنی - امید اقدمی - آرش
محمدی - مهدی توپچی - امیرعباس آذرم
وند - حسین آذرگناسب - بهنام بوذری
نژاد - کیانوش بوستانی - عباس شهرابی
- فران نیکی - وهاب حسن زاده - میلاد
پشتیوان - رضا غیبی - اوختای قلی وند
- الوار قلی وند - سارا برلویی - سعید
حسن زاده - حمید رضا کشاورز -
اهورا دیلگونی - مهرآوه نام آور - آرمین
سردار - اکبر معصوم بیگی - فروش
تنگستانی - حسن مرتضوی - امیر
محسن محمدی - شکیب شاکر حسینی -
ناصر شاکر حسینی - بهرام شجاعی -
شهاب قاضی خانی - میلاد کی منش -
لیلا حسین زاده - نازنین محمدی نژاد -
علیرضا آذر - محمد امین صالحی - سینا
پورمحمدی - حسام حسین زاده -
کوروش قبادی - سعید منصوروی - بهاره
دهقان - بهرام روحانی - داوود وفایی -
بردیا کیانی - محمد کریم آسایش -
اسماعیل عبدی - سام هرسینی - امین

اعلام حمایت همجانبه از این عزیزان ، خواهان آزادی هر چه سریعتر و بدون قید و شرط ایشان هستیم و تاکید داریم که تجمع و اعتراض حق همهی مردم ایران است و دستگیری فعالین کارگری زیر پا گذاشتن حقوق ” انسانی و شهروندی” و اصل ۲۷ قانون اساسی است.

سنديکای کارگران فلزکار مکانیک
ایران - اتحادیه نیروی کار پروژه
ای ایران - هیات تحریریه نشریه
پیام سنديکا (نشریه درونی
سنديکاهای کارگری ایران) -
علیرضا فرهادی (عضو سابق
هیات مدیره کانون بازنشستگان
تهران و عضو سابق هیات مدیره
سنديکای کارگران شرکت واحد
۱۳۶۲) - نبی معروفی (عضو هیات
مدیره سابق سنديکای کارگران
بنایان ساختمانی تهران ۱۳۶۲) -
جواد مهران گوهر (عضو سابق
هیات مدیره سنديکای کارگران
کفاشان تهران ۱۳۶۲) - رضا
کنگرانی فراهانی (عضو سابق
سنديکای کارگران خیاطان تهران
۱۳۶۲) - علی نجاتی (عضو هیات
مدیره سنديکای کارگران نیشکر
هفت تپه) - امیر احمدی (عضو
هیات مدیره سنديکای کارگران

عدم پاسخگویی به خانواده های بازداشت شدگان سندیکای کارگران شرکت واحد بعد از ۲۰ روز

خانواده های اعضای دستگیر شدگان سندیکای کارگران شرکت واحد، آقایان ابراهیم مددی و داوود رضوی، طی پیگیریهای مکرر به شعبه شش دادرسی اوین، پاسخ روشنی در رابطه با علت بازداشت و اتهام آنها نگرفتند. همچنین با درخواست ملاقات همسران بازداشت شده گان موافقت نشده است. همچنین طی تماس تلفنی که نامبردگان داشتند، بعد از ظهر سه شنبه ۹۴/۲/۲۸ از بند امنیتی ۲۰۹ به قرنطینه بند عمومی منتقل شده اند و همچنان بلا تکلیف می باشند. سندیکای کارگران شرکت واحد

قضایی - پوریا راجی - پارسا عبیدی - هیمن خاکی - هیمن حسین زاده - منصور فتحي - احسان پورخیری - آزاد عزیزیان - پردیس شهبابی - سپیان احمدی - بنیامین احمدی - محمدحسین طهماسب پور - صابر غفورنیا - فاطمه فینی زاده - مهدی محمودی - علی فتحي تبریزی - آیدین حلال زاده - فروغ اسدپور - الناز کیان - رامین قلی وند - معین موسوی - عباس سماکار - علی آنگ - کاوه بنایی - پویان مقدسی - پوش عزیز الدین - دانیال حسینی - محمد میرشکاری - بکتاش آبتین - ملک خزائی - ضیا شهریار - علی دودانگه - قاسم خالویی - بهمن سلطان پور - رضا رزاق طلب - سیامک امین - میلاد درویش - مهدی بهلولی - روزا روشن - اردلان مقدم قدیمی - علی باقی - محمود آهني - معصومه دنیایی - روبرت سپانیان - اشکان اسقائی - مهرداد امامی - علی ودادی - نوید قیداری - فرجاد حاجی حسینی - سیامک آشتیانی - حامد اللهیاری بیگ - علی فخفوری - حسین یاراحمدی - فرزاد حسن زاده - حمیدرضا واشقانی فراهانی - سجاد مرادی - پدram پذیره - مسعود حسینی - بهرنگ زندی - مسعود علوی بحرینی - روزبه آعاجری - علی عزیزی - یاسر ریگی - امیرحسین محمدی فر - یاشار باریکانی - مهرزاد دشتبانی - لیلا عسگری - شادیار عمرانی - سوسن شهبازی و محمدرضا نیک نژاد

ادامه بازداشت ابراهیم مددی و داود رضوی را محکوم می‌کنیم!

هموطنان - کارگران؛

در آستانه اول ماه مه، امسال دو نفر از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، آقایان ابراهیم مددی و داود رضوی بدون هیچ عذر و بهانه- ای بازداشت و تا به امروز هیچ گونه خبری از وضعیت آنان در دست نیست. ما سندیکای کارگران نقاش استان البرز ضمن محکوم نمودن تعرض به اعتصاب و تجمع- های کارگری و بازداشت فعالین سندیکایی، خواستار آزادی بدون قید و شرط آقایان ابراهیم مددی و داود رضوی می-باشیم.

سندیکای نقاشان استان البرز

۹۴/۲/۲۱

بازداشت اعضای هیئت مدیره خود و بلا تکلیفی ۲۱ روزه آنها را محکوم کرده، خواستار آزادی فوری و بی قید و شرط آنها می‌باشد.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۲۸ اردیبهشت ۱۳۹۴

چند روز بعد نیروی انتظامی، کارگران افغان شاغل در شهرداری تهران را که با بیشترین کار، کمترین حقوق را دارند بازداشت می کرد. در همین حال سرمایه داران افغان، دست در دست همتایان ایرانی شان در استان های مشهد و تهران و کابل سرمایه گذاری می کردند. سرمایه دار ایرانی از کارگر ارزان و بدون حقوق افغان بیشترین سود را می برد و همزمان ورودش را غیر قانونی اعلام می کند درست همان کاری که سرمایه داران ایالات متحده با کارگران مکزیکی انجام می دهند و یا سرمایه داران آلمانی با کارگران غیر قانونی! تُرك.

وقتی مسئولان بلند پایه دولتی با صراحت از لزوم اخراج افغان ها به عنوان راه حل بحران بیکاری و یا برون رفت از چاله ی بحران اخلاقی و اجتماعی صحبت می کنند آدم در می ماند که واقعا این بلند پایگان مردم را ابله فرض می کنند و یا این اقدامات در راستای يك حرکت برنامه ریزی شده برای

" اتحادیه نیروی کار پروژه ای ایران " تحركات ضد کارگری خانه ی کارگر رامحکوم می کند!

چه کسی به تنافر و تبعیض دامن می زند؟ بی شك آن که از قبیلش سود می برد؟ تنگ نظری و قوم گرایی و کوفتن بر طبل ناسیونالیسم افراطی از هر سمت و سو که باشد به زیان همه ی کارگران و به نفع همه سرمایه داران و ستمگران است. پس هر که با هر نیت به جای محکوم کردن مناسبات مبتنی بر بهره کشی، تبعیض را بنشانند در خدمت بهره کشان است.

در روزگاری نه چندان دور استاندار مازندران به کارگران افغانی اولتیماتوم می داد که باید استان مازندران از افغان ها پاک! شود و مهاجران زحمتکش افغان شهرهای استان را ترك گویند. در استانی دیگر گروهی از سر نادانی، تحريك شده و برافروخته بر ده ها خانواده ی زحمتکش افغان در شهر یزد هجوم می بردند و

داری لحاظ شده، شانه خالی کنند. در آذربایجان، ارمنی و کرد بودن گناه و جرم نمایانده می شود و در کردستان فارس و ترك دشمن معرفی می گردد. در بنگاه های اقتصادی و پروژه های صنعتی کارفرمایان ترجیح می دهند با دسته های قومی کار کنند گروه ترك زبان ها با هم و در زیر نظر يك سرکارگر ترك، گروه بختیاری ها در دسته ای دیگر، بروجنی ها در گروهی جداگانه و... فاجعه به قدری درد آور است که هموطن بلوچ مان در سرزمین مادری خود به عنوان کارگر از همه ی حقوق شهروندی بقیه ی هموطنان دیگر هم محروم ترند. سرمایه داران اگر برای کارگر فارس زبان و ترك و بختیاری قراردادی صوری و موقت با حقوق مشخص و بیمه را رعایت می کنند اما همین حقوق صوری را برای هموطن بلوچ به رسمیت نمی شناسند. سرمایه داران آزمند ایرانی از این دسته بندی های قومی نهایت استفاده را می برند و همواره گروهی را در مقابل گروهی دیگر قرار می دهند و

عبور از بحران به شیوه ی نظامی و با رویکردی شوینیستی ست.

سرمایه دارهای امریکایی و اروپایی و ژاپنی و ایرانی و افغان در همه ی دنیا آزادانه در پی وطن خود می گردند. وطن سرمایه داران جایی ست که منابع ارزان و کارگر ارزان تر داشته باشد. اگر در آفریقا به این منبع سود دست یازند در آنجا سرمایه گذاری می کنند، اگر در آمریکای جنوبی یا آسیا و اقیانوسیه و یا هر کجا که سود بیشتری ببرند همان جا را به عنوان وطن، برای خود باز تعریف می کنند. سرمایه داران دست در دست همتایان بومی و محلی وطن جدیدشان از کارگران بومی و مهاجر بهره کشی می کنند و در شرایط بحرانی هم تمام کمبود ها را به کارگران تحمیل می نمایند و تا آنجا که در توان دارند امنیت شغلی کارگران را مخدوش می سازند تا بتوانند از زیر بار حداقل حقوقی که دستاورد مبارزات کارگران در سال های گذشته بوده و در قوانین مدون شده ی سرمایه

اتحادیه نیروی کار پروژه ای

ایران "اردیبهشت ۹۴

شعری از فلزبان

(خیس از عرق)

آی-

کفِ خیابان ؛

کفِ خیابان ؛

کفِ خیابان ؛

تتها ، برگ برنده ام

جز-

بوئیدنت ،

بوسیدنت ،

آغوش کشیدنت و فریاد

شرمنده ام.

انبانِ الماسِ شعارهایم را-

ربودند.

این تیله های خوش رنگِ شیشه ای

از آن من نیست

افغانی-

دزدانِ من ، نیست .

بدین سان صفوف بالقوه متحد کارگران را به صورت بالفعل از هم می پاشند و به همین دلیل و دلایلی از این دست می توانند تا ماه ها حقوق کارگران را معطل کنند و هر نوع اعتراض کارگران را بدون عواقب جدی سرکوب نمایند. کشیده شدن پای تبعیض از هر نوعش در مراسم روز کارگر از همه ی این ها دردناک تر است. درست در روزی که در همه ی جهان با نام روز جهانی کارگران و با شعار "کارگران همه ی کشورها متحد شوید" بزرگ داشته می شود در کشور ما و در زیر پرچم تشکل دولتی "خانه ی کارگر" عیله کارگر غیر ایرانی و برای همراهی و همدلی با سرمایه دار ایرانی شعار ساخته و پرداخته می شود و در قطعنامه پایانی می گنجد. بدیهی ست که این گونه تحرکات ضد کارگری که به نام کارگران متفرق و غیر متشکل این سرزمین به انجام میرسد، هیچ نسبتی با مطالبات و منافع کارگران ندارد و از نظر کارگران آگاه و فعالان مستقل کارگری محکوم می شود .

اخبار کارگری

زمان تا به حال بارها اقدام به فراهم کردن شرایط برگزاری مجمع عمومی برای تعیین هیات مدیره کرده اند که هر بار با فشار نیروهای امنیتی این مهم مسیر نشده است. لذا سندیکا از وزارت کار که متولی ایجاد فضای مناسب برای تشکیل سندیکا‌های کارگری نیز می باشد درخواست دارد محلی را برای برگزاری سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه تعیین و به سندیکا اعلام نمایند.

Iranian Labour News Agency

**سندیکای کارگران شرکت
واحد اتوبوسرانی تهران و
حومه**

**به وزیر محترم کار و رفاه
اجتماعی
از سندیکای کارگران
شرکت واحد اتوبوسرانی
تهران و حومه**

موضوع در خواست تعیین مکان
برای برگزاری مجمع عمومی
سندیکای کارگران شرکت واحد
اتوبوسرانی تهران و حومه
با سلام، رانندگان ش شرکت واحد
اتوبوسرانی تهران و حومه با
برگزاری مجمع عمومی در روز
سیزدهم خرداد ماه سال هزار و
سیصد و هشتاد و چهار سندیکای
خود را بازگشایی کردند و از آن

**پاسخ وزارت کار به
درخواست برگزاری مجمع
عمومی سندیکای شرکت
واحد**

ایلنا: جمعی از کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه با ارسال نامه‌ای از وزارت تعاون،

هستند. براین اساس با توجه به شرایط پیش بینی شده در قانون کار هیچ تشکل کارگری دیگری تحت عنوان سنديکا در کارگاه‌های مشمول قانون کار مجاز به فعالیت نیست.

این مقام مسئول وزارت تعاون کار و رفاه اجتماعی در عین حال بایادآوری اینکه از سال گذشته فعالیت دور جدید شوراهای اسلامی کار مناطق شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه آغاز شده است ادامه داد: هم اکنون در تمامی این کارگاه‌ها تشکل صنفی کارگری قانونی دایر است و طبق مقررات تازمانی که دوره فعالیت تشکل‌های موجود به پایان نرسیده است هیچ تشکل صنفی قانونی دیگری نمی‌تواند در کارگاه‌های مناطق شرکت واحد تشکیل شود.

وی با یادآوری اینکه قانون کار اجازه نمی‌دهد تا در یک کارگاه همزمان بیش از یک تشکل صنفی کارگری تشکلی بشود یادآور شد: از یکسو برابر مقررات فصل ششم قانون کار این کارگران حاضر در مجمع عمومی کارگاه هستند که انتخاب می‌کنند از میان تشکل‌های مورد تایید قانون کار کدام یک در

کار و رفاه اجتماعی درخواست کردند تا برای برگزاری مجمع عمومی سنديکای کارگران این مجموعه مکانی را معین کند. به گزارش اینلنا براساس این نامه که روز ۹ خرداد در دبیرخانه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به ثبت رسیده است از «علی ربیعی» وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی خواسته شده است تا محلی را برای برگزاری مجمع عمومی سنديکای کارگران شرکت واحد معین کند.

نویسندگان این نامه یادآور شده است مجمع عمومی کارگران شرکت واحد برای بازگشایی سنديکای کارگران این شرکت نخستین بار در تاریخ ۱۳ خرداد ماه سال ۸۴ برگزار شده است.

در رابطه با این درخواست کارگران شرکت واحد «دلاور نظری» مدیرکل سازمان‌های کارگری و کارفرمایی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به اینلنا گفت: مطابق مقررات فصل ششم قانون کار کارگران تنها مجاز به تشکیل یکی از سه تشکل شورای اسلامی کار، انجمن صنفی کارگری یا انتخاب نماینده کارگر

پاسخ سندیکا به مدیر کل سازمان های کارگری و کارفرمایی: **حقیقت پوشاندنی نیست!**

خرداد ۱۲، ۱۳۹۴

محیط کار آنها دایر شود و از سوی دیگر فعالیت هر تشکل صنفی قانونی به شرط خاتمه یافتن دوره فعالیت، رای دادگاه یا تصمیم اعضای مجمع عمومی کارکنان کارگاه متوقف می‌شود. از قرار معلوم چون درخواست مورد نظر خطاب به وزیر کار نوشته شده است فعلا از آن اطلاعی نداریم.

نظری همچنین در خصوص ادعایی که در سال ۹۲ پیرامون وقوع تخلف در برگزاری انتخابات دور جدید شوراهای اسلامی کار مناطق شرکت واحد مطرح شده بود گفت: از آنجا که این مسائل در حوزه مسئولیت اداره کار استان تهران بوده است مسئولان این اداره در جریان پیگیری مسئله هستند.

در پی نامه درخواست تهیه و تامین مکان جهت برگزاری مجمع عمومی سندیکای کارگران شرکت واحد از وزارت کار، مدیر کل سازمان های کارگری کارفرمایی این وزارتخانه سخنانی را در این باره به خبرگزاری ایلنا اعلام کرده

های متعددی که در چند سال گذشته در وزارت کار مطرح شده و نامبرده کاملاً از آنها مطلع و آگاه می باشد و بهتر از هر کسی میداند که شورای اسلامی کار در شرکت واحد از سوی زحمتکشان شریف این شرکت فاقد اعتبار بوده و اصولاً علاوه بر این هیچ یک از شوراهای سامانه های این شرکت طبق همان قانون ناقص مورد اشاره ایشان تشکیل نشده اند و جزییات عدم برگزاری مجمع عمومی و دخالت های متعدد مدیریت شرکت واحد و چشم پوشی گوناگون ماموران ناظر وزارت کار از تخلفات در سرهم بندی کردن این شوراها قبلاً در شکایت های کتبی و شفاهی به اطلاع مسئولان وزارت کار رسیده است. و در این رابطه حتی آقایان مرتضی کمساری و حسن سعیدی به دلیل پیگیری تخلفات آشکار آقایان با پرونده سازی حراست شرکت واحد دو روز بازداشت و در آخر تبرئه و آزاد شدند. و همچنین آقایان امیر تاخیری، رضا توسلی، کیومرث الفتی و اکبر پیرهادی توسط حراست و مدیریت سامانه پنج مورد تهدید و ارباب قرار گرفتند.

۳- نامگذاری شورای فرمایشی و

که کاملاً خلاف شعار به اصطلاح «دولت راستگو» ریاست جمهوری است در این باره توضیحات کوتاه و فشرده ای داده شود.

۱- همه آشنایان به حقوق کارگری بخوبی می دانند که تشکلات پیش بینی شده در قانون کار بویژه شورای اسلامی کار به دلیل اشکالات ذاتی قانونی همچون دخالت مدیران دولتی و کارفرمایان در تعیین نامزدهای این شورا به هیچ وجه نماینده واقعی کارگران محسوب نمی شود. آخر چگونه می شود پذیرفت که نمایندگان عالی کارفرمایان مثلاً در شورای عالی کار بدون دخالت کارگران انتخاب شوند اما به اصطلاح نمایندگان کارگران در این شورای عالی از دل قانون انتخاباتی بیرون بیایند که کارفرمایان و مدیران دولتی در هیات تشخیص صلاحیت تعیین نامزدهای کارگری دست بالا و نقش اصلی را دارا هستند. بنابراین ادعای این مدیر کل مبنی بر اینکه شورای اسلامی کار از جمله در شرکت واحد نمایندگان صنفی کارگران هستند صد در صد خلاف واقع بوده و حقیقت ندارد و مغایر سه جانبه گرایی این وزارتخانه می باشد.

۲- از آن گذشته به علت شکایت

می شود، به انتخاب خود و بدون کسب اجازه قبلی بر پا کنند یا به چنین تشکل هایی بپیوندند و مقامات دولتی می باید از مداخلاتی که این حق را محدود می کند خودداری کنند.

۴- اکنون پرسش این است در حالیکه ریاست جمهوری در سخنرانی روز جهانی کارگر سال نود و سه از تشکیلات مستقل کارگری دفاع کرده و انجام این کار را به وزیر سفارش می کند و وزیر هم مرتباً شعار سه جانبه گرایی سر می دهد اما اینکه چرا در عمل این وزارتخانه از فراهم نمودن شرایط آزاد مطابق استانداردهای سازمان بین المللی کار درباره تشکیل سنديکاهای واقعی کارگری و نمایندگان پانزده میلیون کارگر ایرانی کماکان کوتاهی و خودداری می کند مصیبت نامه ای است که تاوان آن را کارگران مظلوم این سرزمین با رنج و فقر و نداری خود و خانواده هایشان می پردازند. که به سخن فردوسی بزرگ: این داستان یکی داستان است پر از آب چشم! یاد آور می شود سنديکای کارگران شرکت واحد آنچنان که چندین بار در گذشته مطرح کرده است آماده برگزاری مناظره، گفتگو و میزگرد

شورای تحمیلی از سوی رانندگان آگاه شرکت واحد به این شوراها نشان از بیزاری گسترده ایی از عمل کرد این شوراها دارد و بدین وسیله تحت فرمان بودن این شوراها را افشا می کنند و نمایندگی آنان را مردود می شمارند. عدم تشکیل شوراهاى مذکور در سامانه های یک و نه شاهد گویایی به این بیزاری عمومی می باشد. و خلاف گفته های مدیر کل سازمان های کارگری و کارفرمایی وزارت کار درباره تشکیل شورای اسلامی کار در مناطق (سامانه های) شرکت واحد را اثبات می کند.

۴- بر خلاف ایشان، کارشناسان راستین حقوق کار و حتی بسیاری از کارشناسان روابط کار این وزارتخانه تشکیل سنديکای کارگری را حق مسلم کارگران می دانند و فعالیت سنديکای کارگران شرکت واحد را به لحاظ قانونی و حقوق کارگری تایید می کنند.

۵- دولت ایران هشت مقاله نامه ای بنیادین کار از جمله مقاله نامه های ۸۷ و ۹۸ سازمان بین المللی کار را پذیرفته است بنا بر مقاله نامه های مذکور کارگران باید این حق را داشته باشند که تشکل های خود را که مقررات تشکیلاتی آنها تنها توسط خودشان تدوین و تعیین

شیشه چکی با کارگران قرارداد بسته اند به این صورت که در ازای ۱۲ ساعت کار، حتاروزه‌های جمعه در نهایت ۷۰۰ هزار تومان حقوق بگیرند. کارخانه های جام ایمن، شیشه فدک، آدینا شیشه، از این جمله اند.

در کارخانه تولید کننده مواد پلیمری واقع در کمال شهر کرج ضمن اینکه آلودگی محیط کارسلامتی کارگران را تهدید می کند و حتا کارفرما از دادن ماسک های مناسب و با کیفیت امتناع می کند. این کارگران با پشم شیشه در تماس دائمی هستند. کارفرمای خوش انصاف محصولات را با مهر ساخت آلمان به بازار می فرستد و سود خوبی هم بدست می آورد. اما آنچه اینجا فراموش می شود حق و حقوق کارگران است و فن های تهویه مناسب که کار گذاشته نمی شود

اما آنچه مورد حیرت است قانون جدیدی است که کارفرمای مومن دوسالی آن را اجرا می کند و آن اینکه وقت نماز را که یک ربع

در این باره و دیگر امور کارگری می باشد.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از کارخانه های تولید شیشه

در سال جدید همه کارخانه های تولید شیشه در تهران و شهرهای حومه تعدیل نیرو داشته اند و اغلب کارگران قدیمی خود را به دلیل اینکه خواستار حقوقی با سابقه کاری بوده اند را اخراج کرده اند و به جای این کارگران کارگران جوان را با کمتر از حداقل حقوق مصوب استخدام کرده اند. کارگران جدید فاقد بیمه، طبقه بندی مشاغل و سختی کار هستند. بعضی از کارخانه های

کارگر و حداکثر سرعت کار می کنند. این بخاطر این است که از هزینه کارگری اشان کمی صرفه جویی کنند و در عوض هر کارگر به جای دو کارگر کار کند.

اعتراضات کارگری سال گذشته در دستمزد ها، امسال تاثیر خود را گذاشت و در مجموع دریافتی کارگران ۴۰۰ تا ۴۵۰ هزار تومان افزایش داشته است که شامل ۱۷ درصد افزایش مزد سالانه و طبقه بندی مشاغل و مبلغی هم که کارخانه خودش اضافه کرده است. هرچند که کارگران اصلن نمی دانند که طبقه بندی مشاغل کی و به چه صورت انجام گرفته است. ماهانه ۲۰۰ هزار تومان هم بابت آکورد (افزایش تولید) در کارت کارگران واریز می شود. البته امسال با اضافه کاری شاید یک کارگر ایران خودرویی ۲ میلیون تومان در آمد داشته باشد.

البته هر چهار سال یک بار حواله خودرو به کارگران تعلق می گیرد که کارگران این حواله ها را ۲ تا ۲/۵ میلیون تومان می فروشند.

ساعت است را جزو ساعت کاری لحاظ نمی کند و اما اگر کسی نماز نخواند ۲ ساعت کسر کار می خورد. این عجیب ترین شکل استثمار است

روابط عمومی سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ۱۳۹۴/۲/۳۰

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از کارخانه ایران خودرو

با توجه به تلاش مدیریت برای رسیدن به حداکثر تولید ، کارگران از سال گذشته با سرعت کار در خطوط مواجه شده اند به صورتی که در خطوط مونتاژ خط تولید حتما برای یک لحظه هم متوقف نمی شود و کارگران درجا شیفت را عوض می کنند. در سالن های رنگ این مدت به ۵ دقیقه هم نمی رسد. این بخاطر این است که امسال ایران خودرو کارگر جدید استخدام نکرده و خطوط با حداقل

امروز ۱۳۹۴/۳/۳۰ پنج روز است که ۱۶۵ کارگر کارخانه فارسیت دورود در تهران و در مقابل وزارت کار به تحصن نشسته اند و شب‌ها برای خواب به بهشت زهرا می‌روند. این کارگران که سوابقی از ۱۴ سال تا ۲۰ سال دارند در پلاکاردی که به نرده‌های وزارت کار نصب کرده اند چنین نوشته‌اند:

« ما کارگران فارسیت دورود لرستان با سوابق ۱۴ تا ۲۰ سال به علت سوء مدیریت پس از گذشت ۴ سال همچنان در بلاتکلیفی بسر می‌بریم. ما همچنان ایستاده ایم.»

در ساعت ۶ سه نماینده کارگران که به داخل رفته بودند توسط مامورین انتظامی به خارج از وزارت کار هدایت می‌شدند که با اعتراض کارگران به داخل وزارتخانه برده شدند. نماینده این کارگران احمد فولادوند در انتظار یکی از مسوولین وزارت کار همچنان در حیاط وزارتخانه سرگردان بود. با اینکه این کارگران ۵ روز است در تهران

همچنین هر ده سال یکبار هم شاغلین می‌توانند یک خودرو از ایران خودرو دریافت کنند که ۵ میلیون حواله می‌گیرند و ۵ میلیون هم وام تعلق می‌گیرد که با پراخت مابقی پول شما می‌توانید صاحب یک خودرو بشوید.

اعتراضات سال گذشته باعث شد که امسال مدیران با یک مخفی کاری حسابی نگذاشتند که کارگران از مبالغ نجومی چند صد میلیونی پاداش و عیدی آنها باخبر شوند و یا از مسافرت‌های خارجی ایشان خبری بیرون درز کند.

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از مقابل وزارت کار

گزارش خبرنگار پیام سندیکا

شرکت ساختمانی توسار که در فاز ۸ شهرک پردیس رودهن به مدت ۳ سال فعال است ، ۷ ماه حقوق کارگران خود را پرداخت نکرده است. از ۳۵ کارگر ساده این شرکت همگی افغانی هستند و از هیچ حقوقی برخوردار نیستند. پرسنل دفتری این شرکت از طبقه بندی مشاغل محروم هستند. این کارمندان و کارگران ۱۰ ساعت در روز باید کار کنند و دستمزد پایه وزارت کار را دریافت می کنند. کارگران افغانی روزانه ۴۰ هزار تومان بابت ۱۰ ساعت کار ساختمانی خود می گیرند. در این شرکت مسایل بهداشتی به هیچوجه رعایت نمی شود کارگران افغانی در بدترین شرایط بهداشتی زندگی می کنند. آب آشامیدنی توسط تانکر هایی که از چاه های غیر مجاز آب برداشت می کنند ، تامین می شود.

به دنبال جوابیه ای از مسولین هستند نماینده شهر این کارگران به نام عباس قادررحمت به دیدارشان نرفته است.

کارگران می گویند تا شنیدن یک جوابیه مناسب در تهران خواهند ماند

آنچه که در این میان به چشم می خورد کمک اهالی محل و آوردن نان و میوه و آب برای این کارگران است . ما از همه شهروندان تهرانی می خواهیم که به این هموطنان دردمند کمک کنند تا بتوانند پس از دریافت جوابی مناسب شهرمان را ترک کنند.

**روابط عمومی سندیکای
کارگران فلزکارمکانیک**

۹۴/۳/۳۰

محدودیت تردد ناوگان فرسوده باری ۴۰ سال و بالاتر از مبدا بندر امام خمینی به سایر نقاط تاکید گردیده است.

با توجه به دستورات بالا ، انجمن صنفی رانندگان ناوگان جاده ای با امضای طوماری لغو این دستورات نا به جا را خواستار شدند که با اتحاد و همبستگی، اداره کل حمل و نقل پایانه های سراسر کشور را مجبور به لغو این دستورات نمودند. که در تاریخ ۹۳/۱۱/۲۱ به شماره نامه ۱۳۳۷۳۱/۷۱ لغو محدودیت تردد ناوگان باری ۴۰ سال و بالاتر را اعلام نمودند.

دورود و افتخار بر اتحاد رانندگان کامیون

بنا به دستور ۱۳۹۲/۱۰/۲۵ از طرف سازمان راهداری و حمل و نقل جاده ای به ادارات کل حمل و نقل و پایانه های کشور در خصوص اجرای طرح های ممنوعیت تردد ناوگان فرسوده عمومی در حمل و نقل جاده ای کشور در جهت کاهش مصرف سوخت و کاهش آلاینده های زیست محیطی از اول خرداد سال ۱۳۹۳ طرح ممنوعیت تردد ناوگان فرسوده عمومی شهری به اجرا در آید.

در ۱۳۹۳/۸/۲۲ داریوش باقر جوان مدیرکل موضوع اجرای

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از تحولات در خبرگزاری ایلنا

بخش دراکانت توئیتر خود نوشت: «اعضای سرویس کارگری این خبرگزاری بطور دسته جمعی اخراج شده اند. دلایل این کار برای ما قابل حدس است اما به زودی توضیحاتی را به صورت رسمی منتشر خواهیم کرد». گفتنی است که پس از ۲ روز از غیر فعال ماندن بخش کارگری این خبرگزاری، این بخش با اخباری مربوط به مسائل عادی تامین اجتماعی و اخباری کاملاً مدیریت شده به فعالیت خود ادامه داده است. در روزهای اخیر حمله و تهدید فعالین کارگری حتا فعالین خانه پرستار مدتی است در دستور کار قرار گرفته و امروز می بینیم که حتا اخبار سانسور شده کارگری که توسط خبرنگاران زحمتکش ایلنا منتشر می شود هم قابل تحمل برای مجموعه ای با دید امنیتی نیست. ما ضمن حمایت از کارگران فارسیت دورود که ۵ روز در خوابان های تهران آوراه اند از خبرنگاران زحمتکش ایلنا نیز حمایت کرده و این

بنابر اخبار واصله، اعضای سرویس کارگری خبرگزاری ایلنا بصورت یکجا در تاریخ ۲۸ خرداد، اخراج شدند. ایلنا تنها خبرگزاری رسمی ایران که اخبار کارگران را پوشش می‌داد، حالا خود دست به اخراج دست‌جمعی خبرنگارانش زده است. اخراج دسته‌جمعی، قراردادهای موقت و یک‌طرفه و نبود امنیت شغلی یکی از موضوعاتی است که ایلنا بارها درباره آن‌ها خبررسانی کرده است. پس از توقف دو روزه انتشار خبر در بخش کارگری خبرگزاری کار ایران، دبیر این

اعتراض خبرنگاران بخش کارگری ایلنا به سیاستهای ضد کارگری مدیریت ایلنا، خانه کارگر و وزارت کار

پنجشنبه ۲۸/خرداد/۹۴ خبرنگاران
بخش کارگری ایلنا نسبت به
فشاری که از طرف مدیران ایلنا،
خانه کارگر و وزارت کار به آنها
وارد می‌شد و از آنها می‌خواستند
تا به سانسور اخبار کارگری
بپردازند در یک اعتراض گروهی
و با ترک کار؛ پاسخ دادند،

خبرنگاران بخش کارگری ایلنا این
نیروی کار اندیشه‌ای که نسبت به
دانش و کار شبانه روزی شان
حداقل‌ها را دریافت می‌کنند و از
همه‌ی حقوق صنفی شان محرومند
تحت فشار مدیریت ایلنا که نهادی
وابسته به خانه کارگر و وزارت
کار می‌باشد دست به این اعتراض
زده‌اند.

مدیران این سه نهاد از این
خبرنگاران انتظار داشتند همه‌ی
اخبار کارگری را منتشر نکنند.
این نهاد به اصطلاح خبری

برخوردهای غیر حرفه‌ای و
امنیتی را محکوم می‌کنیم .

روابط عمومی سندیکای کارگران فلزکارمکانیک

۱۳۹۴/۳/۳۰

آگاهی و دانستن حق
همه انسان هاست.
سانسور و محدود کردن
رسانه‌ها برای پخش
اخبار، قتل آگاهی است.

تحریریه پیام سندیکا

چنان فاصله عمیقی ایجاد می کند که ترمیم آن به امری محال بدل می گردد.

اتحادیه نیروی کار پروژه ای ایران با همه ی نیروی کار ایران چه فرهنگیان و خبرنگاران و چه کارگران کارگاه های زیر ده نفر و نیز با همه ی کارگران صنعتی و خدماتی ایران اعلام همبستگی می کند و بدین وسیله اعتراض خود را نسبت به حذف ابتدایی ترین حقوق زحمتکشان که دانستن اخبار مربوط به خود و طبقه ی خود است از طریق دور زدن حقوق ملت بوسیله نهادهای دولتی اعلام می دارد.

اتحادیه نیروی کار پروژه-ای ایران

ناصر آقاجری

۲ / تیر ماه / ۹۴

Kmkoomak.
wordpress.com

کارگری اجازه ندارد اخبار مربوط به فرهنگیان را منتشر کند، همین طور اخبار مناطق ویژه یا آزاد تجاری صنعتی، و اخبار مربوط به کارگرانی که از صدها کیلومتر دورتر برای احقاق حقوقشان جلوی وزارت کار جمع شده اند. اخبار مربوط به سنديکاهای غیر دولتی و اتحادیه ها و فعالان کارگری نیز باید سانسور می شد. بالین مرزبندی ها و خط قرمزها تنها اخباری که می شود منتشر کرد از این قرار است: همسر کارآفرین . . . با هواپیمای خصوصی برای خرید به پاریس تشریف برده اند. دست زدن و هورای جمعیت.

پس از اخراج گروهی از خبرنگاران روزنامه کسب و کار و اینک بخش کارگری ایلنا مدیران این سه نهاد به اصطلاح کارگری وزارت کار و خانه کارگر و مدیریت ایلنا انتظار می رود یک سکوت مرگ بار بر اخبار کارگری سایه بيفکند ولی این سکوت مانند کاردی نیز تا ژرفای باورهای مردم را می شکافد و آن

گروه از جامعه توان پرداخت هزینه‌های عادی زندگی هم ندارند، به گونه‌ای که افزایش هزینه‌ها در ماه رمضان برای‌شان کمرشکن است. از یکسو ساعت کاری را افزایش می‌دهند، دستمزدها را ناعادلانه تعیین می‌کنند، برای حذف مواد حمایتی از قانون کار نقشه می‌کشند و به قول خودشان می‌خواهند موانع کسب و کار را رفع کنند و از سوی دیگر بسته‌های امنیت غذایی توزیع می‌کنند تا کارگران گرسنه نمانند.

وطنخواه در ادامه بیان کرد: این پرسش برای کارگران مطرح است که چرا وقتی کار می‌کنند، دستمزدها جوابگوی هزینه‌های زندگی نیست. چرا در حالی که کار می‌کنند، بازهم گرسنه می‌مانند و از زندگی انسانی و شرافتمندانه محروم‌اند. توزیع این بسته‌های غذایی نه در راستای علاج درد مردم که در راستای بهره‌برداری‌های سیاسی است و متأسفانه بسیاری از نیازمندان به دلیل فقر آگاهی به طور طبیعی از توزیع این بسته‌ها خوشحال می‌شوند.

عبدالله وطنخواه نماینده کارگران کارخانه وکیوم پارس:

تناقض سیاست سرکوب مزدی و توزیع بسته‌های امنیت غذایی

توزیع بسته‌های امنیت غذایی بین کارگران را برخاسته از دیدگاه «گدا پروری» حاکم بر مسئولان دولتی دانست.

«عبدالله وطنخواه» در این باره به این‌گونه گفت: دولتمردان و کارفرمایان در طول دو دهه گذشته به گدا پروری و نگاه خیریه‌ای عادت کرده‌اند اما تناقض‌شان جایی آشکار می‌شود که با تمام قوا دستمزد کارگران را سرکوب می‌کنند. دستمزد کارگران در سالیان گذشته آنچنان سرکوب شده است که این

رفتن قیمت کالاهای مورد نیاز شده اند. آش این دروغ بیشرمانه آنقدر شور است که سازماندهندگان آن، با رندی تمام آن را در ظرف کارگران به کام خواهران و برادران افغان می رسانند.

همان ها که سرمایه دار را کارآفرین، و کارگر را کارپذیر می نامیدند تا هر نوع مقرراتی را از مناسبات کار حذف کنند و مسیر بهره کشی را بدون مقاومت سازند، امروزه می خواهند با قرار دادن کارگر ایرانی در مقابل کارگر افغان و کارگر مرد در مقابل کارگر زن و کارگر شیعه در مقابل کارگر سنی و... صف کارگران و مطالبات متراکمشان را به انحراف کشانده و با ضعیف کردنشان در مقابل سرمایه داری باز هم به عقب نشینی بیشتر و ادارشان سازند.

کارگران ایران خود را جزیی از طبقه کارگر جهان می دانند. آنانی که با دعوت از هارترین سرمایه داران خارجی و شرکت های چند ملیتی به ایران سر از پا نمی شناسند و برای غارت منابع و

سرمایه داران خواسته ی خود را با سازمانده ی خانه کارگریها، از زبان کارگران مطرح می کنند

پس از چندین سال ممنوعیت برگزاری روز جهانی کارگر و در پی گسترش اعتراض های کارگری و بحران های فراگیر معیشت خانواده های کارگران و دیگر زحمتکشان، بالاخره امسال به تشکل دولتی خانه کارگر اجازه دادند تا به نیابت از کارگران مراسم محدودی داشته باشند. اما در همین مراسم محدود هم به جای قطعنامه ای در راستای مطالبات طبقه کارگر، با مقصر نمایاندن گروهی از کارگران، آدرس غلط دادند و به جای پرداختن به مناسباتی دیکته شده توسط نهادهای امپریالیستی که بهره کشی های وحشیانه از نیروی کار را دستور کار خود دارد، کارگران افغان را آماج حملات خود قرار دادند.

گویا کارگران غیر ایرانی موجب پایین آمدن قیمت نیروی کار و بالا

تلاشند تا نیروی کار را با تفرقه نسبت به هم بد بین نمایند و از سویی دیگر، با استفاده از نیروی کار غیر قانونی و غیر رسمی، زمینه‌ی حذف مقررات را به طور کامل از مناسبات کار فراهم آورند. زیرا نیروی کار افغان، هم کار می‌کند و هم بیمه نمی‌شود. نیروی کار غیر رسمی هم کار می‌کند و هم مشمول حداقل‌های مصوب قانونی قرار نمی‌گیرد. از مسیر کشف علل افغان ستیزی ست که می‌توان دست سازمان دهندگان قطعنامه‌ی روز جهانی کارگر را خواند.

از همین رو يك بار دیگر اعلام می‌کنیم: کارگران صرف نظر از ملیت، جنسیت، قومیت، نژاد و باورهایشان، به يك طبقه اجتماعی تعلق دارند و مادام که این طبقه در مقابل هجوم بهره‌کشان که اتفاقاً آنان نیز به دنبال وحدت طبقاتی و جهانی خود هستند، به اتحاد عمل طبقاتی دست نیازند وضع اشتغال و لاجرم وضع معیشت بهتر از اکنون نخواهد بود. در حال حاضر

نیروی کار در این مرز و بوم، هم طبقه‌ای‌های خود را از سراسر جهان به ایران دعوت می‌کنند. در روز کارگر به یکباره جلوه‌ای از ناسیونالیسم افراطی را به نمایش می‌گذارند. بی آن که بفهمند طبقه‌ی کارگر در ایران دم خروس همبستگی طبقاتی این بی‌وطنان را دیده و دروغ عرق ملی این جماعت را با پوزخند و مقاومت طبقاتی جواب خواهد داد.

ترفند قرار دادن کارگران غیر بومی در مقابل کارگران بومی و نهایت استفاده از کار ارزان آنان، تنها مختص به ایران و کارگران غیر ایرانی نیست این حيله‌ی شناخته شده ایست که در آمریکا با کارگران مکزیکی و در آلمان با کارگران ترک و ... می‌شود. در واقع کارگر در هر کجا که باشد چاره‌ای جز فروش نیروی کار خود به صاحبان ابزار تولید ندارد و سرمایه‌داران برای سود بیشتر از يك سو با تقسیم کارگران به قانونی و غیر قانونی، به بومی و غیر بومی به زن و مرد و ... در

مصاحبه ناصر آجاری دبیر
اتحادیه نیروی کار پروژه ای با
خبرگزاری ایلنا

سازمان تامین اجتماعی و دیوان عدالت‌اداری منافع کارگران را در نظر نمی‌گیرند

Iranian Labour News Agency

«ناصر آجاری» با اعلام این مطلب به ایلنا گفت: در سالهای اخیر مدیران سازمان به نام تضمین استمرار خدمات سازمان تامین اجتماعی رویکردی را اتخاذ کرده‌اند که در عمل باعث نادیده گرفته شدن حقوق قانونی بیمه شدگان این سازمان است. یکی از این موارد نادیده گرفته شدن حقوق

با توجه به فقدان سازماندهی موثر طبقاتی در سطح جامعه و با عنایت به پتانسیل موجود در میان نیروی کار تنها، مقاومت طبقاتی متشکل است که می‌تواند هجوم بهره‌کشان را به معیشت خانواده‌هایمان بی‌اثر سازد.

تلاش برای ایجاد تشکل‌های مستقل صنفی و طبقاتی کارگران می‌تواند ترفندهایی از نوع خانه‌ی کارگر را بی‌اثر کند.

زنده باد همبستگی
طبقاتی همه کارگران
جهان

Kmkoomak.wordpress.com

کانون متحد کارگری
«کمک»

خود به ابزاری تبدیل شده است تا سازمان تامین اجتماعی بتواند به کمک آن از انجام تعهدات قانونی در مقابل بیمه‌شدگان خصوصاً کارگران پروژه‌های طفره برود. کارگران پروژه‌ای به دلیل دشواری شرایط کار، دوری از خانواده، موقت بودن کار و احیاناً بد حسابی‌های احتمالی پیمانکاران آنقدر در زمان اشتغال درگیر مسائل روزمره و جاری هستند که نتوانند پیگیر پرونده بیمه‌تامین اجتماعی خود بشوند.

آعاجری با یادآوری اینکه میانگین درآمد کارگران شاغل در پروژه‌های نفتی به دلیل سختی کار و نوع تخصص بالاتر از حد معمول است؛ ادامه داد: برابر قانون تامین اجتماعی حق بیمه کارگران باید براساس دستمزد واقعی آنها محاسبه شود اما چون از یکسو طول مدت کار مستمر نیست و از سوی دیگر همه شرکت‌های پیمانکاری خود را ملزم به رعایت قانون نمی‌دانند ممکن است پرونده سابقه حق بیمه این کارگران دچار نوسان باشد. بصورت مشخص ممکن است در یک پروژه نفتی فرد به عنوان سرپرست کارگاه استخدام شود اما

بیمه‌شدگان تامین اجتماعی اصرار عجیبی است که از سوی ماموران سازمان تامین اجتماعی بر اجرای ماده ۳۱ قانون برنامه پنجم توسعه می‌شود. برابر این ماده قانونی به سازمان تامین اجتماعی اجازه داده شده است تا در زمان بررسی پرونده بیمه متقاضیان بازنشستگی به صلاحدید خود مبنای محاسبه مستمری ایام بازنشستگی را از دو سال آخر پرداخت بیمه به پنج سال آخر پرداخت حق بیمه افزایش دهند.

وی با یادآوری اینکه برابر قانون تامین اجتماعی مستمری ایام بازنشستگی بیمه‌شدگان این سازمان براساس میانگین دو سال آخر پرداخت حق بیمه محاسبه می‌شود افزود: از قرار معلوم نویسندگان قانون برنامه پنجم توسعه به نام جلوگیری از برخی سواستفاده به سازمان تامین اجتماعی اجازه داده‌اند تا در صورت افزایش ناگهانی و غیر منطقی مبالغ حق بیمه پرداخت شده سالهای پایانی میانگین پنج سال آخر را ملاک محاسبه مستمری قرار دهند. این ماده قانونی ممکن است جلوی برخی اقدامات خلاف قانون را گرفته باشد اما در عمل

بود اما چون همه پیمانکارانی که من از طریق آن‌ها مشغول به کار بوده‌ام اما چون از نظر بازرسان سازما تامین اجتماعی مبنای آهنگ پرداخت حق بیمه‌های من دارای نوسان بود مستمري بازنشستگی من براساس میانگین پنج سال آخر حساب شد. این اتفاق در حالی افتاد که من در دو سال آخر اشتغال با دستمزدی نسبتاً بالا و زیر نظر یک پیمانکار خوش حساب کار کردم. متأسفانه سازمان تامین اجتماعی نه به ماهیت موقت بودن کار کارگران پروژه‌ای توجه دارد و نه می‌کوشد تا از طریق تقویت نظام بازرسی جلوی تخلفات احتمالی پیمانکاران را بگیرد و در این میان تنها منافع قانونی کارگران بیمه شده است آسیب می‌بیند. آغاجری افزود: در این میان شاید دیوان عدالت اداری تنها مرجعی قانونی است که کارگران به امید احقاق حقوق قانونی خود به آن مراجعه می‌کنند اما در عمل این نهاد قضایی نیز در رسیدگی به ماجرا رویکردی مشابه رویکرد مسئولان سازمان تامین اجتماعی اتخاذ کرده است و بدین ترتیب امکان پیگیری حقوقی را از کارگران سلب کرده و در عمل تصمیمات این سازمان را تأیید می‌کند.

پس از اتمام کار در پروژه دیگر به عنوان کارگر متخصص و با دستمزد پایین‌تر مشغول کار شود. برای همین وقتی که زمان بازنشستگی این کارگران فرا می‌رسد و کارشناسان سازمان تامین اجتماعی بر مبنای حق بیمه پرداخت شده شروع به محاسبه مستمري دوران بازنشستگی می‌کنند تازه تأثیرات نوسانات پرداخت حق بیمه مشخص می‌شود.

این فعال صنفی کارگری افزود: اوج تأثیر این شیوه محاسبه آنجایی است که حق بیمه کارگر پروژه‌ای در دو سال آخر خدمت براساس نرخ بالاتر حد معمول پرداخت شده است اما به دلیل بدحسابی کارفرمایان قبلی یا متغییر بودن سمت‌های شغلی پیشین بازرسان سازمان اجتماعی میانگین پنج سال آخر پرداخت حق بیمه را مبنای محاسبه مستمري قرار می‌دهند.

این مسئله اتفاق غریب و نادر نیست و نمونه آن وضعیتی بود که سال گذشته برای خود من پیش آمد، طبق مستندات موجود در سازمان تامین اجتماعی سابقه بیمه‌ای من تا پایان سال گذشته نزدیک به ۲۴ سال و ۶ ماه کار سخت و زیان آور

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از کارخانه ایران خودرو

۱۷ درصد افزایش مزد سالانه و طبقه بندی مشاغل و مبلغی هم که کارخانه خودش اضافه کرده است. هرچند که کارگران اصلن نمی دانند که طبقه بندی مشاغل کی و به چه صورت انجام گرفته است. ماهانه ۲۰۰ هزار تومان هم بابت آکورد (افزایش تولید) در کارت کارگران واریز می شود. البته امسال با اضافه کاری شاید یک کارگر ایران خودرویی ۲ میلیون تومان در آمد داشته باشد.

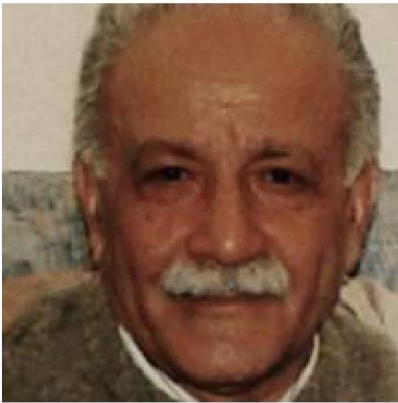
البته هر چهار سال یک بار حواله خودرو به کارگران تعلق می گیرد که کارگران این حواله ها را ۲ تا ۲/۵ میلیون تومان می فروشند. همچنین هر ده سال یکبار هم شاغلین می توانند یک خودرو از ایران خودرو دریافت کنند که ۵ میلیون حواله می گیرند و ۵ میلیون هم وام تعلق می گیرد که با پراخت مابقی پول شما می توانید صاحب یک خودرو بشوید.

اعتراضات سال گذشته باعث شد که امسال مدیران با یک مخفی کاری حسابی نگذاشتند که کارگران

با توجه به تلاش مدیریت برای رسیدن به حداکثر تولید ، کارگران از سال گذشته با سرعت کار در خطوط مواجه شده اند به صورتی که در خطوط مونتاژ خط تولید حتما برای یک لحظه هم متوقف نمی شود و کارگران درجا شیفت را عوض می کنند. در سالن های رنگ این مدت به ۵ دقیقه هم نمی رسد. این بخاطر این است که امسال ایران خودرو کارگر جدید استخدام نکرده و خطوط با حداقل کارگر و حداکثر سرعت کار می کنند. این بخاطر این است که از هزینه کارگری اشان کمی صرفه جویی کنند و در عوض هر کارگر به جای دو کارگر کار کند.

اعتراضات کارگری سال گذشته در دستمزد ها امسال تاثیر خود را گذاشت و در مجموع دریافتی کارگران ۴۰۰ تا ۴۵۰ هزار تومان افزایش داشته است که شامل

پیکرها بر خاک، اما آرمان ها برپاست !

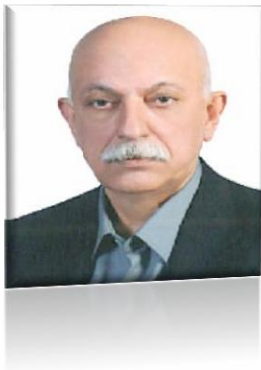

رفیق کارگر حسین نعمتی دبیر به یاد ماندنی انجمن همبستگی شوراها و سنديکاهای زحمتکشان بدرود حیات گفت. حسین نعمتی از زمره کادرهای شورای متحده زحمتکشان ایران بود که بعد از کودتای کارگرسنیز سال ۱۳۳۲ به زندان رفت و پس از آزادی در جنبش سنديکایی پس از کودتا نقش موثری در سازماندهی کارگران ساختمانی داشت. او بنیان گذار سنديکای کارکنان شرکت های ساختمانی در دهه چهل بود. حسین نعمتی پس از انقلاب بهمن با همکاری ولی اله مظاهری و باقری و سنديکاهای کارگری کفاش و بافنده سوزنی، خیاط و سنديکای کارگران حفاری

از مبالغ نجومی چند صد میلیونی پاداش و عیدی آنها باخبر شوند و یا از مسافرت های خارجی اشان خبری بیرون درز کند.

روابط عمومی سنديکای کارگران فلزکارمکانیک ۹۴/۳/۱۰

روزی وجود ندارد که
خالی از شادی و
خوشبختی باشد برای کسی
که آرمان هایش شادی
آفرین و انسانی است.

رضا کنگرانی فراهانی

عضو هیات موسسان

سندیکاهای کارگری ۱۳۸۷

امسال دهمین سال تولد اولین سندیکا پس از سرکوب سندیکاها در دهه شصت و ممانعت از بازگشایی آن است. سندیکای کارگران اتوبوسرانی تهران و حومه در چه شرایطی متولد شد؟ فضای دوم خرداد ۱۳۷۶ جامعه را امیدوار کرده بود و شور و نشاط پیروزی اصلاح طلبان فضایی خاص برای جولان اندیشه فراهم کرده بود، زمزمه ایجاد نهادهای مدنی و تأیید آن از طرف رییس جمهوری امید زیادی در بخش های مختلف جامعه ایجاد کرده بود و از

وخطوط و لوله شرکت نفت ، انجمن همبستگی شوراها و سندیکاهای زحمتکشان تهران و حومه را با بیش از ۷۰ سندیکا بنیان گذاری کند. از شاهکارهای انجمن همبستگی مخالفت با قانون کار توکلی و به شکست کشانده تفکری بود که کارگر را در زمره حیوانات و اشیا می دید و برایش قانون اجاره می نوشت .

حسین نعمتی از میان ما رفت ولی خدماتش به جنبش کارگری ایران ماندنی است .

سندیکای کارگران

فلزکارمکانیک

۱۳۹ / ۱ / ۲۵

سندیکای کارگران فلز کار مکانیک
تأسیس ۱۳۳۹
ثبت وزارت کار ۳۴
بازگشایی ۱۳۸۴

این دلیل که آزادی بیان به اصل حیات اجتماعی، اقتصادی و شخصیت فرهنگی ما مربوط می‌شود در شرایط خفقان و سانسور ما نه میدانیم تا چه حد نفوذ قلم داریم و نه جامعه میتواند با اندیشه‌های ما آشنا شود و نه می‌توانیم از لحاظ اقتصادی درآمدی داشته باشیم، کرامت انسانی و شرایط سالم اقتصادی همه افراد جامعه بستگی به میزان آزادی‌های اجتماعی آن دارد. این هدف منجر به نوشتن منشور کانون نویسندگان ایران شد که خواسته‌ای بی‌نظیر و بی‌نقص بود. این منشور مورد توجه آرتور میلر دبیر کانون نویسندگان جهان قرار گرفت و تمامی آزادیخواهان و هنرمندان جهان از آن استقبال کردند، در نتیجه ارتجاع جهانی خشمگین شد و به نابودی این نویسندگان اقدام کرد و حاصل آن قربانی شدن بهترین افراد از مبارزین برجسته طبقه کار و زحمتکش اندیشه و عدالت بود. فکرتشکیل سندیکایی نوو بازگشایی سندیکا از این جا قوت گرفت، دفتر خیابان اسکو - دفتر کانون

طرف مقابل هم اقتدارگرای‌های ضربه خورده، و خشمگین و تحریک شده از شکست، با تکیه بر نهادهای قضائی و امنیتی که در اختیار داشتند یورش به آزادی‌های مدنی روزنامه‌ها و تشکل‌ها را سازماندهی می‌کردند، خانه کارگر که سعی داشت در صف اصلاح طلبان جا باز کند شعار سندیکا را مطرح کرد که این موضع بلافاصله رنگ باخت و سخنران‌های سالهای هفتاد و هشت تا هشتاد که در روز اول ماه مه بحث سندیکا را مطرح کرده بودند حرف خود را پس گرفتند ژست استقلال طلبی تشکل‌های کارگری وابسته به قدرت دو سال هم نپایید که رنگ باخت. شاید فشار از بالا آنها را متنبه کرد، قتل‌های زنجیره‌ای نویسندگان و آزادی‌خواهان توسط دستگاه امنیتی کشور و افشای آن موقعیت کانون نویسندگان را مستحکم‌تر کرده بود. ایجاد کنندگان و فعالین کانون نویسندگان ایران بارها در مصاحبه‌ها گفته بودند که کانون یک سندیکاست، اما عمده‌ترین مطالبه ما آزادی بیان است به

جشن اول ماه مه در سال ۱۳۰۰... در تالار یاقوت گرفته و انجام شد.

فوت آقای سمنانی رهبر خوش فکر سنديکای کفاش و برگذاری مراسم یاد بود ایشان در سنديکای نانواها نقطه عطفی در شکل گیری فعالیت سنديکائی شد. حمایت هیات مدیره سنديکای نانویان که حالا به ظاهر تنها یک حسینیه بود و تشکیل هیات مؤسسان سنديکائی در این محل راه جدیدی برای رشد فراهم کرد، هیات مؤسسان سنديکاهای از افراد با تجربه صنوف کفاش - خیاط - فلزکار - نانوا - و صنایع نساجی و کارگران نقاش شکل گرفته بود و فعالیت می کرد که افرادی از کارگران اتوبوسرانی تهران به این هیات پیوستند و در واقع امر روشن شد که آنها یعنی شرکت واحدی ها آمادگی بیشتری برای تشکیل سنديکا دارند، آنها با یک اعتصاب کوچک در منطقه یک و اعتراض به یک حرکت ظالمانه شرکت شروع کردند و جرعه تشکیل سنديکا زده شد، البته کارگران پیشرو شرکت واحد قبلا

بازنشستگان تأمین اجتماعی و بخش بازنشستگان خانه کارگر به همت سنديکایهای قدیمی مرکز بحث های سنديکایی و پیدا کردن راهکار شد، ابتدا زنده یاد یعقوب مهدیون از سنديکای کفاش و عضو کانون بازنشستگان در روزنامه صبح امروز سنديکا را مطرح کرد در چند خط، بعد از آن آقای جواد مهران گهر در نشریه اندیشه جامعه یک مصاحبه جانانه در مورد سنديکا چیست و فعالیت سنديکایی مطرح کرد که این مصاحبه سر فصل جدیدی از مصاحبه های پیشکسوتها در زمینه فعالیت سنديکایی را ایجاد کرد، تیراژ نشریه از ۴۰۰۰ به ۲۰۰۰۰ رسید و اکثر سنديکائی های قدیمی و فرسوده شده از ستم دوباره فعال شدند، و از طرف دیگر جوانان با گوهر وجود مردمی کارگران کم بضاعتی که حرفهای ارزشمندی داشتند آشنا شدند، تعاونی کارگران فلزکارمکانیک با تشویق و ترغیب کارگران سنديکائی قدیمی و کارگران صنوف دیگر میدان بحث شد و تصمیم به برگذاری مستقل

افرادی ناشناس به فعالین کارگری حمله می کردند و آنها را می زدند، اما کار ادامه داشت و واحدی ها عقب نشینی نکردند، دستگاه های امنیتی فشار زیادی روی افراد هیات مدیره سندیکای کارگران نانوایا آوردند، که شما نباید کارگران غیر نانوایا را راه بدهید. اما رهبران با شخصیت سندیکای نانوایا توضیح دادند که این ها، کارگران حق طبعی هستند که مهمان مايند و هیچ انسان شرافت مندی انسان پناه آورده و مهمان را بیرون نمی کند. عاقبت اقتدارگراها به پرتاب بمب متوسل شدند ، بمبی که از شانس خوب سندیکا زیر کولر افتاد و آنرا ذوب کرد ،حالا حمله ی چماقداران شروع شد. خانه کارگری ها با لشکر مزدور شان سنگین و بی رحمانه به سندیکا حمله کردند ، افراد هیات مؤسس به شدت مضروب شدند ، اوراق چاپی سندیکا وحسینه پاره شد و به خیابان ریخته شد شیشه ها شکسته شدند و دنده ی آدم هاهم ،به خصوص آقای بیگلری عضو هیات مدیره ی سندیکای کارگران

واحدهای کوچکی برای فعالیت های صنفی اجتماعی داشتند و اندیشه سندیکا توسط پیشروان ترویج شده بود. در این زمان بود سالهای ۸۱ تا ۸۴ که آرام آرام ولی پر تنش و پر از ماجرا هیات مؤسس سندیکای واحد اعلام موجودیت کرد ، مدیر عامل آن زمان شرکت واحد آقای نوریان ، حرفی زد که باعث تحریک بیشتر کارگران شد او گفته بود عده ای اوباش و سلطنت طلب درصدد تشکیل سندیکائی طاغوتی هستند که این امر باعث عصبانیت و شور و جدیت کارگران و هیات مؤسس شد.حسینه نانوایان روزهای خاص در هفته مرکز سخنرانی های آتشین کارگران و پیشکسوتان بود. خواسته ها مطرح شد و مدیران شرکت به جای پاسخ گویی به مطالبات کارگران کل افراد هیات مؤسس و فعال سندیکایی را اخراج کردند.

کتک خوردن فعالین هیئت مؤسس و کارگران پیشرو شروع شد چه در کلانتری و چه در راه خانه

کارگران طرفدار سندیکای واحد برای افراد نیروی انتظامی توضیح میدادند که کاری را که شما مانع آن شدید برای خود شما هم لازم است هر فعال کارفکری و یدی باید تشکل داشته باشد که از حقوق صنفی و اجتماعی دفاع کند. این روحیه برای افراد نیروی انتظامی جالب و ناشناخته بود.

تاریخ برای تشکیل مجمع از طرف هیات مؤسس اعلام شد و تا آن تاریخ فعالیت شدید در بین کارگران ادامه داشت روز موعود فرارسید، میدان حسن آباد و خیابان امام و کوچه محاصره شد، رفت و آمد ها کنترل و راه سندیکا بسته شد. عده ی زیادی بخصوص هیات ناظر که از ریش سفیدان و افراد موجه اتوبوسرانی داوطلب شده بودند، شب در محل سندیکا مانده بودند افرادی که از صنوف دیگر دعوت شده بودند، ناظر انتخابات باشند، باهزاران طرفند از محاصره عبور کرده و خود را به سندیکا رسانده بودند این افراد چون مسن بودند توانستند با شیوه های

نانواها شکست. رهبران سندیکای واحد در طول تشکیل این سندیکا به اندازه چند سال یک برده ی قرون وسطی به اشکال مختلف کتک خوردند و به زندان افتادند ، تاریخ مجمع اول سندیکا اعلام شد روز موعود منطقه حسن آباد، خود میدان و خیابان های اطراف مانند یک کشور اشغال شده بود. درهای سندیکای نانواها بسته بود و در مقابل آن از صبح زود مأمور گذاشته بودند افراد نیروی انتظامی به هر فردی چه مرد چه زن به عنوان یک انسان غریبه و مشکوک نگاه می کردند بازرسی های بدنی و تحقیق درباره ی هویت افراد رهگذر از سحر شروع شده بود .

مجمع اول که احتیاج به دوسوم رأی فعالین اتوبوسرانی را داشت با محاصره ی پلیس و ممانعت آنها انجام نشد. هیات مؤسس سندیکای واحد در میدان حسن آباد بیانیه ای را برای جمع کارگران در خیابان خواند و تشکیل مجمع را به بعد و شرایط مناسب مؤکول کرد.

۳ بعد از ظهر که پلیس بساط خود را جمع کرد و رفت و رأی گیری ۲۴ ساعت ادامه داشت و سندیکای واحد با تعداد بسیار بالای رأی پیروز شد و کارگران شرکت واحد صاحب سندیکا شدند، که حاصل خون صدها فرد فرهیخته و اندیشمند و هزاران انسان آزادیخواه بود ضمن اینکه مقاومت و پایداری این زحمتکشان مثال زدنی در تاریخ بود. البته سرکوب و فشار بر روی این سندیکا و سایر کارگران کم نشد و همچنان ادامه دارد ولی سندیکا تثبیت شد، و خواسته های بسیاری را برای کارگران گرفت بعضی قراردادهای معلقه با فشار سندیکا از طرف مدیریت شرکت اجرا شد و بسیاری به حق قانونی خود رسیدند اما فعالین سندیکا زندانی شدند، کتک خوردند و گرسنگی ها کشیدند، اما از پا ننشستند. این همه از خود گذشتگی را به این عزیزان تبریک می گوئیم، با ایمان به اینکه راهتان منتهی به پیروزی تمامی انسان های عدالت خواه خواهد شد.

گوناگون از محاصره عبور کنند، کارگران خود را به میدان حسن آباد می رسانند ولی پلیس مانع عبور آنها می شد و درگیر می شدند بحث اساسی می کردند فریاد می زدند و بعضی ها نان و پنیر می گرفتند و وارد محاصره می شدند با توجیح این که خانه ما در این محله است و از کوچه بغلی سندیکا از دیوار عبور می کردند و به حیاط سندیکا می پریدند و رأی می دادند. حضور در سندیکا و رأی دادن برای صدها کارگر که در میدان و اطراف جمع شده بودند به صورت یک هدف جمعی در آمده بود و تا پای جان حاضر بودند بر سر این هدف بایستند، این روحیه را ظهر آن روز کمیون امنیت ملی فهمید و ساعت یک بعد از ظهر بود که سرهنگی از نیروی انتظامی آمد و اعلام کرد که شما عاقبت کمیسیون امنیت ملی را از رو بردید، حالا ده نفر ده نفر می توانید بیاید و رأی بدهید به شرطی که شعار ندهید و فلان فلان... ده نفر ده نفر آمدند، شتاب ورود به سندیکا بیشتر و بیشتر شد تا ساعت

بسمه تعالی
شماره:
سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه
تاریخ:
پیوست:

به یاران خود کمک کنیم

چرا سندیکای شرکت واحد شکل گرفت ؟

از بدو ورود به شرکت واحد اتوبوسرانی تهران که به عنوان راننده در بهمن ۱۳۷۱ استخدام شدم، کاستی ها و نارسایی های زیادی وجود داشت که حتا قابل مقایسه با بخش های کارگری و حقوق بگیر در سطح جامعه نبود. به علت بی توجهی به خواسته های قشر زحمتکش رانندگان از بابت زحماتی که رانندگان و کارگران شرکت در شرایط سخت و اوج گرما و سرما و آلودگی هوا و صوتی و استرس فراوان با ساعات کاری نامتعارف که رانندگان سبککار که اکثرن در حاشیه شهر ساکن هستند و بخاطر اینکه بتوانند ساعت ۵ صبح در محل کار (توقفگاه) برای بیرون آوردن اتوبوسها در

هرگز نمیرد آنکه ملتن زنده شد به عشق

با سلام و درود به شما یاران و همکاران شجاع و زحمتکش و خدمتگزاران واقعی مردم ضمن سپاسگزاری از همدلیها و محبتهای بسیار شما به آگاهی می رسانیم: هم اکنون بیش از پنجاه نفر از همکاران شما بدلیل دفاع از حقوق قانونی عمومی کارگری مدت هشت ماه است که بصورت ناخن و غیر قانونی معطل از کار شده اند و بدون دریافت هرگونه دستمزد و حقوق در شرایط بسیار بد اقتصادی و در حالیکه دفترچه های بیمه خود و خانواده هایشان مدتهاست اعتبار ندارد همچنان در جهت دفاع از حقوق قانونی صفتی و عمومی کارگران پایمردی و استقامت می کنند. همکاران گواهی:

اگر حق و حقوق شما عزیزان بسیار بیشتر از آن است که دریافت میکنید، اما شما به خوبی می دانید افزایش اخیر دستمزد همه همکاران حتی حراستها و شورانی ها که با ما بسیار دشمنی می کنند نتیجه زندانی شدنها و بیماری و کتک خوردنهای یاران سندیکالی و خانواده هایشان بوده است. این حقیقتی است که بر همه آگاهان معلوم است و بیچگونه طریق نمی توان این حقیقت را کتمان نمود. این یاران نه با حرف که عملاً از حقوق کارگران دفاع نموده و می نمایند. همکاران و دوستان شرافتمند: در آستانه پیر ماه و فصل بازگشایی مدارس با کمک مالی به یاران و مدافعان سندیکالی خود در واقع به دفاع و حفظ حقوق خود کمک و یاری می رسانید. لذا خواهشمندیم کمکهای مالی خود را به صورت مستقیم با دریافت قبض رسید بعتبر سندیکا و یا به شماره حساب ۷۳۲۲۸۰ بانک ملی ایران شعبه تهران نو کد ۱۳۴ (قابل واریز در همه شعبات بانک ملی) یا به نامهای آقایان مهدی، رضوی و غلامی پرداخت ننمایید. باز هم یاد آوری می نماییم: کمک مالی به یاران سندیکالی یعنی دفاع از حق و حقوق خود و خانواده هاست.

در پایان عرض می رسانیم:

ما بماندیم راه دفاع از حقوق عمومی کارگران سخت و پر زحمت است اما با آموزش و آگاهی و هبستگی و اتحاد و نیجات مداوم کارگران این راه آسان تر پیونده میشود.

در آستانه مهر مهربانی ها را افزون کنیم

سندیکای کارگران شرکت واحد

اتوبوسرانی تهران و حومه

۱۳۸۵ / ۶ / ۱۵

را به عهده داشته اند از حقوق و امتیازات خاص و سو استفاده از امکاناتی که در اختیار داشته اند از سرمایه و امکاناتی برخوردار شده اند، که هیچ تناسبی با پست و مسوولیت آنان ندارد. اعتراضات به صورت فردی همیشه در شرکت وجود داشته که خیلی وقتها شنیده نمی شود و به مصداق یک دست صدا ندارد. از سال ۷۵ به مرور بین رانندگان و کارگران شرکت واحد که با قوانین آشنایی داشتند و از آگاهی و جسارت برخوردار، با دعوت از همکاران و گفتگو پیرامون مشکلات و راه حل های قانونی نشست هایی را برگزار می کردند که بیشتر این نشست ها از رانندگان منطقه ۶ و ۸ و با حضور آقایان ابراهیم گوهری، حسن کریمی، قلی تک، بهروز و علی اکبر پیرهادی ... بود که موجب روشنگری بین کارگران گردید. البته در مناطقی مانند ۱ و ۴ هم تلاش هایی صورت می گرفت. در سال ۷۷ از طرف برخی از نمایندگان مجلس که خود را از فراکسیون کارگری معرفی می

سطح شهر حاضر باشند یکساعت و نیم تا ۲ ساعت باید زودتر از خواب برخیزند و رانندگان شیفت بعد از ظهر تا اتوبوسها را از خطوط به توقفگاه ببرند و از آنجا به محل سکونت خود برسند ، ساعت ۱۱ الی ۱۲ شب می شود که معمولن اکثر افراد خانواده یا خوابند یا مجالی برای دیدن و گفتگو با خانواده ی خود را ندارند که باعث فشارهای روحی و روانی و فرسودگی و پیری زودرس می شود با این شرایط کاری و نداشتن امکانات رفاهی در محیط کار و حقوق نامناسب که تامین کننده زندگی آنها نیست باعث درگیری و اختلاف در خانواده ها و بین رانندگان و مسوولین و اطرافیان آنان می شود. در طی حداقل بیست سال گذشته شاهد بوده ام ، رانندگان همیشه تحت فشار بوده و توان مادی و روحی و جسمی آنها رو به تحلیل می باشد. در صورتی که اکثرن مسوولانی که نه تخصص داشته اند و نه زحماتی را متحمل گردیده اند در مدت زمان کوتاهی که مسوولیت قسمت های مختلف

بیشتر می شد. فعالان کارگری و پیشکسوتان قدیمی سندیکایی آقایان مهدیون، مهران گهر، فرهادی، فراهانی... با حمایت و آموزش کارگران شرکت واحد، موجب دلگرمی کارگران گشته و کارگران به این نتیجه رسیدند که از اعتراضات فردی و گروهی کوچک دست بردارند، همراه و همصدا در سطح وسیعتری قدم بردارند و هیات موسس سندیکای کارگران شرکت واحد را تشکیل دهند و برای احیای سندیکای قدیمی خود شروع به فعالیت کنند. در سال ۱۳۸۳ طبق توافقنامه ای که بین وزارت کار از طرف دولت ایران و سازمان جهانی کار ILO منعقد شد قانونن و رسمن به کارگران اجازه می داد که بتوانند تشکل های صنفی خود را تشکیل دهند و پیگیر مطالبات خود باشند. هرچند که در قانون اساسی به صراحت این مجوز به کارگران داده شده است (اصول ۲۶ و ۲۷). با تلاش هیات موسس سندیکای کارگران شرکت واحد آگهی با عنوان دعوت برای مجمع عمومی

کردند، از رانندگان دعوت شد که تشکل کارگری خود را تحت حمایت آنها تشکیل دهند. که بعد از بحث و گفتگوی بسیار اکثر رانندگان نظرشان این بود که کارگران در همه کشورها سندیکاها و اتحادیه های مستقل خود را خود تشکیل می دهند تا از حقوق و منافعشان دفاع کند چرا ما این کار را بطور مستقل انجام ندهیم؟ متأسفانه صحبت از سندیکا‌های مستقل تابویی بود که در شرایط آن زمان حتا همه جا نمی شد در مورد آن صحبت کرد. از نظر جغرافیایی مناطق شرکت واحد اتوبوسرانی، شمال و جنوب و شرق و غرب تهران را پوشش می داد. فعالیت در برخی مناطق مانند منطقه شش خلی بیشتر و چشمگیر بود. در بعضی مناطق یا خبری نبود یا ضعیف بود. کماکان شرایط به همین منوال ادامه داشت و متأسفانه به خواسته های کارگران توجهی نمی شد، به همین دلیل اعتراضاتی در پایانه انقلاب و آزادی صورت گرفت و حساسیت کارگران بر اثر بی توجهی مسوولان روزبروز

و صدها و هزاران کارگر خواهند رو در رو ملاقات داشتند وقت بسیاری باید صرف کنند و در صورتی که مذاکره با نمایندگان واقعی کارگران مثمر ثمر می باشد و مسوولان اگر خواهند منطقی عمل کنند از این روش استقبال می کنند و نتیجه کار بهتر خواهد شد، که تا به حال این همکاری بین مسوولان وجود نداشته است و خود را قیم کارگران می دانند و بدون توجه به نظرات آنها تصمیماتی اتخاذ می کنند که به ضرر کارگران است. با اینکه از سال ۸۴ تا به حال همواره فعالین و نمایندگان سندیکایی کارگران به عناوین مختلف تحت فشار و تهدید و اخراج بوده اند و هستند ولی نتایج بدست آمده در زندگی و معیشت کارگران این بخش تاثیر بسزایی داشته است. گرچه با سطح یک زندگی متعارف فاصله دارد. از جمله کارت شارژها و بن های مختلف، صبحانه و عصرانه که اصلن وجود نداشت و امروزه یک کار عادی برای شرکت شده، لباس های شیک که امروز کارگران با

و انتخاب هیات مدیره سندیکا بطور مستقیم و بی واسطه و بدون دخالت دولت و کارفرما در مرحله اول به علت اعمال فشار انجام نشد. آگهی دوم به در خردادماه در روزنامه و اطلاعیه هیات موسس به اطلاع همکاران رسید، که با تهدید و ارباب فعالین کارگری از سوی نهادهای امنیتی قصدداشتند که مانع برگزاری انتخابات شوند. اما در روز ۱۳ خرداد ۱۳۸۴ با تجمع همکاران در میدان حسن آباد و ایستادگی و شعاردادن، سرانجام نیروی انتظامی و امنیتی که در محل حضور داشتند به این نتیجه رسیدند که راه کارگران را برای شرکت در انتخابات باز کنند. در روز رای گیری کارگران بدون دخالت کارفرما و دولت نمایندگان خود را انتخاب کردند تا خواسته ها و مطالبات شان توسط نمایندگان سندیکا پیگیری و بصورت شفاهی و کتبی از کلیه نهادها و مسوولان ذیربط خواستار رسیدگی باشند.

عرف پیگیری به این صورت است و مسوولان به جای اینکه با دهها

مکانیک و اتحادیه آزاد کارگران و هیات موسس سنديکای کارگران نقاش و... شد و تعدادی از تشکل های دیگر که معمولن طی سالها همکاری هایی هم با هم داشته اند و در کل در جامعه تاثیر بسزایی داشته اند. امیدوارم روزی فرا رسد که کارگران ایران هم مانند بسیاری از کشورها تشکل های مستقل خود را بدون ممانعت ایجاد کنند و از حقوق مکفی و کرامت انسانی بهره مند شوند. من معتقدم کلیه اعضای جامعه به هم وابسته اند. بهبود شرایط کارگران و رفع بیکاری، جامعه ای با ثبات و با فرهنگ و مخترع و انسان مدار را به ارمغان می آورد.

پاینده باد همبستگی کارگران ایران

علی اکبر پیرهادی
عضو سنديکای کارگران
شرکت واحد اتوبوسرانی
تهران

افتخار آن را تن می کنند، پیگیری قاطعانه مسکن کارگران توسط سنديکا، ایجاد کیوسکهای استراحت در پایانه ها، ایجاد سرویس های بهداشتی در سر خطوط که در بیشتر جاها ایجاد شده است، و حقوق های بیش از یک میلیون تومان همگی از کوشش های سنديکای کارگران شرکت واحد است. که البته با سطح واقعی دستمزدها هنوز فاصله ۲ میلیونی دارد. متأسفانه این روند گریبانگیر کلیه حقوق بگیران و کارگران جامعه می باشد. تنها راه دستیابی به عدالت اجتماعی و کرامت انسانی، همبستگی و اتحاد کارگران و سایر اقشار جامعه می باشد. کارگران باید همکاران و فعالین خود را رها نکنند و با حمایت و پشتیبانی از آنها یاور شان بوده و در کنارشان باشند.

بازگشایی و فعالیت مجدد سنديکا نتایج مثبت دیگری هم داشت که از جمله تاثیر بر شکل گیری و ایجاد سنديکای کارگران نیشکر هفت تپه، سنديکای کارگران فلزکار

سربلندی هرچه تمامتر نام خود را در تاریخ جنبش کارگری به ثبت برساند. در کشورهای پیشرفته نوع تعامل با سندیکاهای کارگری را می توان متفاوت تر با کشورهای جهان سوم دانست. به طوریکه داشتن یک تشکل برای کارگران را در جهت بهره وری جامعه مفید دانست و در عوض شکوفایی و راندمان کار به نفع هر دو (نیروی کار و سرمایه دار) شکل می گیرد. با پرداختن به پیش گفتار بالا به عملکرد سندیکا در شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه می پردازم. در شرکت واحد که شورای اسلامی کار به اصطلاح نمایندگی کارگران را یدک می کشد انتخاب نماینده با نظارت مستقیم کارفرما و فیلترهای فراوان حراست انتخاب می شود (آن هم برای شکل ظاهری که کارگران نماینده دارند) و از دستاوردهای آنها (شورای اسلامی) اعتصاب و اعتراضات سال ۱۳۸۴ به دلیل پیگیری و عمل نکردن حق و حقوق کارگران می باشد. در آن مقطع کارگران کمبود سندیکا را

نگاهی به عملکرد ۱۰ ساله سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

پس از پیدایش سندیکاهای کارگری در جهان برای دفاع از حقوق کارگران در برابر ظلم و ستم سرمایه داران و به عنوان تنها تشکل مستقلی که هیچگونه وابستگی به جناح ، جذب گروه و یا سازمانی نداشته و تنها متکی به نیروی کارگران را دارد، به گواه همه روشنفکران و اندیشمندان توانسته با آموزش های صحیح و مشورت گرفتن از خرد جمعی به جهت دفاع از حق و حقوق به جنگ سرمایه داران رفته و با استفاده از تجارب گذشته با رد شدن از موانع بسیار در کوتاهترین مسیر و دادن کمترین هزینه با

جشن روزکارگر، تدارک مراجعات گروهی کارگران در ادارات کار، شهرداری، شورای شهر، ارتباط با رسانه ها، به چالش کشیدن مسوولین در مناظره ها از دیگر دستاوردهای سنديکای کارگران شرکت واحد در طول این این ۱۰ سال می باشد. پیشرفت سنديکا در شرکت واحد را می توان به چند بخش مهم عنوان نمود. در وهله اول حمایت و اعتماد کارگران با توجه به عملکرد اعضای آن نام برد. دوم صداقت در رفتار و گفتار. سوم پیشینه سنديکا در ادوار گذشته و حال. چهارم پیگیری با مسایل روزکاری و ارتباط تنگاتنگ با مجموعه زیرین. کارگران شرکت واحد به مرور تجربه و دانش خود را افزایش داده بطوریکه با کوچکترین مسئله و یا مشکل ارتباط خود را با سنديکا برقراری کنند. و این نهاد همچون چتری بالای سر کارگران افراشته شده است.

هرچه آگاهی و حمایت کارگران از سنديکا بیشتر شود، حرکت سنديکا

حس کردند. و با تشکیل جلسات و برگزاری مجمع عمومی با همه ی آزار و اذیت های فراوان توانستند نمایندگان خود را انتخاب نمایند. به این ترتیب سنديکای شرکت واحد در سال ۱۳۸۴ مجدداً راه اندازی شد و پس از رنج های فراوان اعضای آن (اخراج، زندان، دستگیری و بیکاری) توانستند شرکت واحد را جبور کنند رنگ و بوی قانونی به خود داده و از حداقل های موجود در قوانین کار بهره بگیرد. پیوستن به زیر مجموعه شهرداری و استفاده از امکانات آن، اجرای طبقه بندی مشاغل، پرداخت بن های کارگری، ۱۸ درصد حق جذب، بدی آب و هوا، حق مسکن، افزایش حقوق، تغذیه رانندگان، لباس فرم، جلوگیری از اخراج کارگران در ادارات کار، تشکیل جلسات متعدد با مسوولین شورای شهر، شهرداری، شرکت واحد و ادارات کار، برگزاری منظم جلسات سنديکا باحضور اعضا، دیدار حضوری اعضا سنديکا با کارگران در محیط کار، برگزاری

چرا عضویت در سندیکا را انتخاب کردم!

با نام خدا

اینجانب علی نوری شاد در سال ۱۳۸۲ به عنوان راننده در شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه استخدام شدم و از همان ابتدا متوجه بی عدالتی ها و حق کشی ها توسط مسولین رده پایین این شرکت شدم و وقتی به مسولین رده بالاتر و حتی نمایندگان به ظاهر کارگران در شورای اسلامی کار مراجعه می کردم می دیدم که هیچ کس نمی خواهد مقابل این حق کشی ها بایستد و حتی از این بی عدالتی ها دفاع هم می کنند و این موضوع باعث ناراحتی و نا رضایتی نه تنها فقط من، بلکه دیگر همکاران هم می شد تا اینکه متوجه شدم در آن دوران افرادی

به مقصد که همانا احقاق حق و حقوق می باشد ، زودتر انجام خواهد پذیرفت. است.

با طرح مشکلات محیط کار از طرف کارگران ، سندیکا در جلساتی که بصورت منظم برگزار می کند موضوع در آنجا مطرح و با برنامه ریزی در جهت رفع آن با همکاری و همراهی کارگران بر می آید.

در پایان موفقیت کارگران شرکت واحد در رسیدن به خواسته های شان و اتحاد و حمایت و اعتماد به سندیکا می باشد.

علی اکبر نظری عضو سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

نحوه آشنایی یک راننده شرکت واحد با سندیکا:

اینجانب سید رضا نعمتی پور با مدرک ششم ابتدایی راننده پایه یکم در مورخ ۶۶/۱۱/۱۲ استخدام، و مشغول به کار شدم که ابتدا در منطقه ۲ و سپس به منطقه ۵ در جاده قدیم منتقل شدم، و در قبال هفت ساعت و بیست دقیقه کار روزانه مبلغ ۶۶۶۶ تومان دستمزد دریافت می کردم و با سرویس به محل کار میرفتم. شبی داخل سرویس بودم که متوجه شدم بین چند نفر از همکاران حرفه‌ای رد و بدل می شود و اطلاعیه‌هایی هم در دست داشتند که به همکاران نشان می دادند، سپس بنده کنجاو شده و پیش آنها رفتم و اطلاعیه‌ها را دیدم و آدرس سندیکا را یادداشت کردم و جمعه در نشست هفتگی سندیکا حضور یافتم. عده‌ای از همکاران آنجا بودند و در رابطه باماده ۲۱، ۴۱، ۵۲ قانون کار صحبت می

حق طلب در تشکل مستقلی به نام سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه که قبل از بوجود آمدن شوراهای نیز فعالیت میکردند حرف هایشان به حق و کاملاً مطابق با قوانین جاری کشور عزیزمان جمهوری اسلامی ایران است. من و دیگر همکاران خسته از جور مسولین شرکت واحد مجبور به هم فکری و کمک گرفتن از این دوستان در سندیکا شدیم و تا به امروز من شخصا ندیده‌ام که این دوستان گامی خلاف قوانین جاری کشورمان بر دارند و تنها حقوق حقه خود را می طلبند که این امر مورد خشنودی برخی از مسولین اندک و سودجوی شرکت واحد نیست.

امید است که با آگاه شدن همه همکاران زحمت کش از حقوق قانونی خود گامی هر چند کوچک برای آینده بهتر خود و کشور عزیزمان برداریم.

علی نوری شاد

نقش سندیکای کارگران شرکت اتوبوسرانی واحد در جنبش کارگری ایران

سرمایه داری تجاری تثبیت خود را در حاکمیت، فقط در سرکوب سندیکاهای کارگری می دید و از توان این جنبش و قدرتمندی رهبرانش اطلاع داشت. پس از بستن سندیکاهای کارگری در بهار سال ۱۳۶۲ و زندانی کردن رهبران برجسته این جنبش و مهاجرت برخی دیگر و خانه نشین کردن دیگر رهبران سندیکایی باقی مانده، سرمایه داری تجاری کم کم در حاکمیت نفوذ خود را تثبیت کرد. یورش به بخش سازماندهی شده طبقه کارگر یعنی جنبش سندیکایی، اصل همیشگی حمله به دستاوردهای کارگری است. اما

کردند، از آن جا به بعد بنده جمعه ها در جلسات هفتگی همکاران که در رابطه با افزایش دستمزد، سخت و زیان آور بودن شغل رانندگی، طرح طبقه بندی مشاغل، صحبت می کردند، حضور یافتم و از آنها سند و مدرک در رابطه با صحبت هایشان می خواستم که آنها با نشان دادن قانون کار بنده را قانع می کردند. و این جرعه ای بود که بنده به خواندن و نوشتن رو آوردم و میزان سطح سواد بنده بالا رفت تا جایی که برای همکاران دادخواست مینوشتم. همچنین بعضی از همکاران که به دلیل فشار کاری سخت به اعتیاد رو آورده بودند، که با آشنا شدن با سندیکا اعتیاد خودشان را ترک کردند که درود فراوان بر آنها باد. عده ای به آقای گوهری که عضو هیات مدیره بود گفته بودند که از زمانیکه با سندیکا آشنا شده ایم کشیدن سیگار راهم ترک کردیم و خیلی ها با آشنا شدن با سندیکا خیلی از رفتارهای اشتباه خود را کنار گذاشتند. بانظر انداختن به حق و حقوق کارگران می بینم که حقوق کارگران نسبت به سالهای پیش بهبود یافته بسیاری از مزایای رفاهی به دلیل فعالیت های سندیکا برای کارگران ایجاد شده است.

سید رضا نعمتی پور

آنان عملیاتی شد. با این آموزش‌ها و تکیه بر اعضای سنديکا، سنديکای شرکت واحد به چنان قدرتی تبدیل شد که بارها با رییس پلیس تهران، سردار طلائی و قالیباف و مدیران شرکت واحد و مسوولین وزارت کار به چانه زنی در رابطه با حقوق خود و جنبش کارگری پرداختند. بارها به رهبران سنديکایی از طرف پلیس گفته می‌شد: «تا زمانی که نظم شهر را برهم نزده اید و در پیاده‌روها بدون مزاحمت برای مردم تجمع کنید مانع تان نمی‌شویم» که این خود تحمل پذیر کردن پلیس برای برگزاری تجمعات بود. شعار «قالیباف اعتصاب یادت نره» در میان سخنرانی شهردار تهران و آزادی اعضای هیات مدیره زندانی را خواستار شدن، در تجمع ورزشگاه آزادی، کارگران شرکت واحد را به فعالین ممتازی تبدیل کرد. اگر چنین دستاوردی بدست آمده بود به خاطر برگزاری مرتب جلسات هیات مدیره، جلسات عمومی با کارگران، صدور اطلاعیه برای هر موضوع کارگری، تحسن در

آنچه که هیچگاه سرمایه‌داری نمی‌تواند نابود کند، تخم آگاهی است که در دل جنبش کارگری کاشته می‌شود و نابود شدنی نیست.

از اوایل دهه هشتاد زمزمه بازگشایی سنديکاهای و فعالیت سنديکایی در میان رهبران قدیمی سنديکاهای اوج گرفت و محل تعاونی کارگران فلزکارمکانیک همیشه پذیرای چنین حرکت‌های کارگری بود. با فوت حسین سمنانی و برگزاری مراسم یادبود آن مرحوم که باعث گرد آمدن همه سنديکالیست‌های قدیمی گردید، موج سنديکا خواهی به راه افتاد. دوستان در مقالات خود به این بخش اشاره کرده‌اند که خوانندگان می‌توانند در همین شماره پیام سنديکا مطالعه بکنند.

پس از تشکیل هیات مدیره سنديکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران، آموزش‌های عملی برای چانه زنی از طریق برگزاری جلسات مرتب آموزشی هیات موسسان با اعضای هیات مدیره سنديکا و مشورت‌های دایمی به

کشور و تاثیرگذاری بر جامعه و همچنین اعتصاب های فراگیر کارگران چادرملو و بافق که همه شهر را درگیر اعتصاب کرده بودند از شگرد هایی است که سندیکالیست ها برای اولین بار استفاده کردند. تحمل پذیر نمودن پلیس برای حرکت های اعتراضی از جمله کارهایی است که سندیکای واحد در طول مدت دهسال سازمان داده است و درطول همین یکسال اخیر بارها نه با سکوت بلکه با فریاد ندای حق طلبی خود را طنین انداز کرده اند. نه تنها سندیکای کارگران فلزکار بلکه همه جنبش سندیکایی و کارگری و اجتماعی وام دار مبارزات سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی است. بزرگترین دستگیری و حمله سازمان یافته به کارگران در اعتصاب سندیکالیست های شرکت واحد صورت گرفت که طی آن بیش از ۵۰ کارگر و فعال سندیکایی ماهها در زندان بسر بردند و باقی مانده هیات مدیره با کمک هیات موسسان سندیکاها کارگری توانست خانواده این

وزارت کار، تجمع های پی در پی در پایانه های اتوبوسرانی برای پافشاری نسبت به حقوق خود، برگزاری روز کارگر، که همگی با مشورت و امکانات هیات موسسان سندیکا‌های کارگری عملیاتی شد. آنچه امروز در پهنه حرکت های کارگری و اجتماعی می بینیم کارهایی است که برای اولین بار توسط سندیکای کارگران شرکت واحد بطور سازماندهی شده صورت گرفته است و امروز الهام بخش سایر زحمتکشان است. شاید تجربه برخورد با پلیس امنیت و دفاع از حقوق سندیکایی و شهروندی و اجتماعی و دفاع از حقانیت مبارزات کارگری و سندیکایی دستاورد سترگی باشد که امروز راهنمای عمل همه فعالین کارگری است. فعالین کارگری با توسل به قانون بازجویان را وادار کرده اند که اگر برای بازجویی سندیکالیست ها می آیند حتمن کتاب قانون را بخوانند چون می دانند که این فعالین هرچند که کارگردان اما کم از حقوقدانان نیستند. تجمعات آموزگاران در سراسر

لشگر کشی علیه تهیدستان

هر روز اردو کشی بر علیه فرودستان بیشتر می شود. هر روز بخشی از قربانیان سیستم سرمایه داری برمی خیزند و در میان عرق زیر بغل و کف های دور دهان به عملیاتهای ضربتی متوسل می گردند. فقر نباید در منظر عمومی باشد، تهیدستان را چون بساط بنجل شان باید از پهنه خیابان لای رویی کرد. برو و بمیر اما دیده نشو: یعنی صحنه زدایی از فقر. بیکار کردن شهروندان در شرف گدایی. تنگتر کردن عرصه شهر برای زیست و فعالیت عمومی جمع آوری خرده پولهای پخش پیاده رو به نفع پاساژها و مراکز خرید چندرغاز پولی که احتمالاً از تله سرمایه فرار کرده باشد. جارو کردن خیابان از انسانی هایی که جز دستفروشی چاره ای ندارند. این است ماموریت شهرداری تهران. الوارقلی وند .

عزیزان را چه در مسایل حقوقی و چه به لحاظ گذران معیشت یاری کند. همدردی که از طرف جامعه با این اعتصاب و کارگران سندیکایی صورت گرفت که در نوع خود بی نظیر بود. همه جامعه برای کمک به این عزیزان حق طلب ابراز همدردی کرده آماده کمک به خانواده های این کارگران بودند. چه بسیار حقوق دان ها، پزشکان، آموزگاران، پرستاران و حتا بقال ها هم با شناسایی این خانواده ها به کمکشان شتافتند. امروزه حرکت های سندیکایی با نام سندیکای کارگران شرکت واحد در جامعه گره خورده است و این افتخاری است بی نظیر.

با درود به سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران، گسترده گی و قدرتمندی این سندیکا و سندیکا‌های دیگر کارگری قدرتمندی جنبش کارگری است.

مازیار گیلانی نژاد عضو
سندیکای کارگران
فلزکار مکانیک

کشتار کارگران

کالایی سود آور به نام زن

سرمایه داری هر چیز را از دریچه سود نگاه می کند. با خصوصی شدن مراکز پزشکی، وقتی شما به بیمارستان می روید، مسولین بیمارستان شما را به چشم صندوق پولی می بینند که چقدر می توان از این صندوق برداشت کرد.

سودآورترین کالا برای سرمایه داری، کالایی کردن زنان است. هرکه پول بیشتری داشته باشد می تواند زنان بیشتری را صاحب شود.

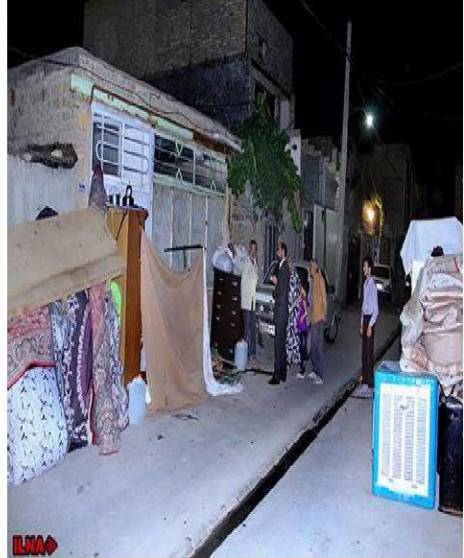
در یکی از محله‌های منطقه ۱۲ تهران، نرخ تن فروشی زنان معتاد ۶ تا ۸ هزار تومان است و نرخ سواستفاده‌ی دستی از دخترچه‌های بی‌شناسنامه‌ی این زن‌ها ۲ هزار تومان!

البته نرخ حمام عمومی در همین محل ۱۰ هزار تومان است.

خونریزی ریه و سردرد شدید؛ یادگار ۸ روز کار در پالایشگاه شازند. او که فقط ۸ روز بیشتر نیست که در کارخانه مشغول شده می گوید: «وقتی ناشتا هستم خون بالا می‌آورم، بیشتر وقت‌ها ریه‌ام می‌سوزد و سردرد شدید دارم». این جملات «ابوالفضل خسروی»، یکی از کارگران مصدوم پالایشگاه امام خمینی شازند در توصیف حال این روزهایش است. او در گفتگو با ایلنا از وقوع یک حادثه دیگر در جریان تعمیرات اساسی این پالایشگاه پرده برداشت، حادثه‌ای که تاکنون سعی می‌شد مخفی بماند.

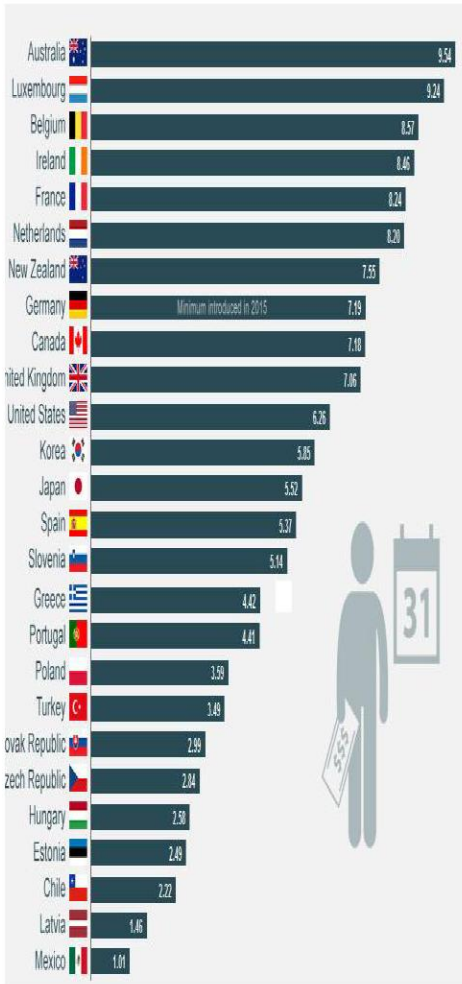

تصاویری از یک خانواده بی سرپناه در مشهد

مردی با سه کودک و همسر خود ۵ روز است در گوشه خیابان رسالت مشهد شبها را به صبح می‌رساند. در سیستم سرمایه داری مسکن نیز کالایی است که هر که بیشتر پول داشته باشد می‌تواند خانه بیشتری داشته باشد و اگر پول نداشتی می‌تواند عکس‌های بالا روزگار آینده تو باشد. با پیوستن به سندیکاهای کارگری به مقابله با این سیستم ضد انسانی برویم.

حداقل دستمزد در نقاط مختلف
جهان اعلام شد :

درآمد یک کارگر ایرانی
۱.۳ دلار به ازای هر
ساعت

سازمان همکاری اقتصادی و توسعه که به نظارت و بررسی ۳۴ کشور می پردازد، نمودار حداقل دستمزد خالص را در توییت خود منتشر کرد .

براساس این گزارش، استرالیا و لوکزامبورگ با دستمزد ساعتی بالای ۹ دلار در صدر قرار دارند و لاتویا و مکزیک با دستمزد زیر ۲ دلار در انتهای این جدول قرار دارند. همچنین ایالات متحده آمریکا که حداقل دستمزد ۷.۲۵ دلار آن

این نمودار ارزش حداقل دستمزد ساعتی را بعد از کسر مالیات و بر حسب دلار آمریکا نشان می دهد.

بعد از کسر مالیات به ۶.۲۶ دلار می‌رسد، در رتبه یازدهم قرار گرفته است. البته اگر ایالت های آمریکا را جداگانه بررسی کنیم ارقام متفاوت و متنوعی را مشاهده می کنیم. حداقل دستمزد در واشینگتن بالای ۹ دلار و در وایومینگ نزدیک ۵ دلار است. دولت آمریکا ۱۵۲ میلیارد دلار در سال برای کمک به خانواده هایی که درآمد آنها برای تامین نیازهایشان کافی نیست، هزینه می کند. اما در ایران حداقل حقوق ماهانه یک کارگر تعیین شده از سوی وزارت کار، برابر با ۷۸۰ هزار تومان است. با در نظر گرفتن ۴۴ ساعت کار هفتگی و در نتیجه ۲۲۹۴ ساعت کار سالانه، متوسط ساعت کاری کارگران ۱۹۱ ساعت در ماه می شود.

حال با در نظر گرفتن حقوق ماهانه ۷۸۰ هزار تومان، و متوسط کار ماهانه ۱۹۱ ساعت، درآمد یک کارگر ایرانی معادل ۴ هزار تومان معادل ۱.۳ دلار به ازای هر ساعت کار خواهد بود، که تنها در سطحی کمی بالاتر از کشور مکزیک قرار دارد.

دوم تیر ماه زاد روز صمد بهرنگی گرامی باد

صمد بهرنگی آموزگار روستاهای آذربایجان، فعال اجتماعی و نویسنده آلام مردم زحمتکش بود. او در نوشته های خود زندگی مردم عادی ایران را به تصویر می کشید و نوشته هایش در میان مردم حتا پس از گذشت ۴۵ سال هنوز خواندنی است. او به کارگران و دهقانان عشق می ورزید. او در اثر ماندنی خود ماهی سیاه کوچولو می نویسد: «ماهی سیاه کوچولو گرمی سوزان آفتاب را در پشت خود حس می کرد و لذت می برد. آرام و خوش در سطح دریا شنا می کرد و به خودش می گفت: مرگ خیلی آسان می تواند الان به سراغ من بیاید، اما من تا می توانم زنده می مانم. هر روز یک روزی که دریا را با من می بیند، منم نیست، مهم این است که زندگی با مرگ من چه اثری در زندگی دیگران داشته باشد...»

زاد روز عباس کیا رستمی، شاد باش

اول تیرماه زاد روز پر افتخارترین کارگردان سینمای ایران است. عباس کیارستمی با نمایش زندگی مردم محروم و نشان دادن عشق در زندگی تهیدست ترین آنان، زندگی را معنا کرد. مشق شب، خانه دوست کجاست، زیر درختان زیتون عالی ترین بخش فیلمسازی اوست. کیارستمی به مردم ایران عشقی بی حصر دارد و در تمامی لحظات زندگی خود آنی از مردم و درد و رنجشان فارغ نبوده است.

زندگی کنم و نباید به پیشواز مرگ بروم. البته اگر یک وقتی ناچار با مرگ روبرو شدم - که می شوم - مهم نیست. مهم این است که زندگی یا مرگ من چه اثری در زندگی دیگران داشته باشد...»

صمد بهرنگی مرد اما نوشته هایش او را در قلب مردم ماندگار کرد.

پربیننده‌ترین عکس دردناک سال
عکس دختر بچه ۴ ساله در کشور جنگ زده سوریه
که دوربین یک خبرنگار خارجی رو با اسلحه
اشتباه گرفته و دستهاش رو در مقابل خبرنگار به
نشانه تسلیم شدن و زنده ماندن بالا برده،
پربیننده‌ترین عکس سال شد

زنان کارگر در برابر کار مساوی با مردان مزد مساوی دریافت کنند

جهانی به دولت‌های جمهوری اسلامی توصیه و دیکته شده، بیشترین آسیب‌ها و پیامدهای ناگوار همانند بیکاری، کاهش دستمزد، انواع تبعیض‌های جنسیتی و شغلی را به زنان کارگر و خانواده‌هایشان وارد ساخته است. از این رو یکی از عرصه‌های جدی فعالیت سندیکا‌های کارگری مستقل حمایت و طرح خواست‌های بدیهی زنان کارگر است. از جمله این خواست‌ها که فوریت و اولویت آن بر کسی پوشیده نیست، دریافت مزد مساوی در برابر کار مساوی با مردان است. زنان کارگر، فعالین سندیکایی و نیز نهادها و سازمان‌های ترقی خواه مدافع حقوق زنان و رفع تبعیض جنسیتی بر این موضوع اتفاق نظر دارند که در اغلب واحدهای تولیدی - صنعتی و خدماتی سراسر کشور خصوصاً صنوف مختلف، دستمزدی که زنان کارگر دریافت می‌کنند حتی کفاف زندگی چند روزه یک خانواده چهار نفره را نمی‌دهد. میزان دستمزد زنان نه بر پایه شایستگی‌های شغلی آنان، سوابق و تجربه‌های شان، بلکه کاملاً تبعیض آمیز و برخلاف حتماً قوانین موجود تعیین و پرداخت می‌گردد. گزارش‌های بسیاری حاکی از

طی چند سال اخیر و با اجرای برنامه‌هایی مانند قانون هدفمندی یارانه‌ها، وضعیت زنان کارگر نسبت به گذشته با وخامت بیشتری روبرو شده است. تورم افسار گسیخته سبب کاهش قدرت خرید و سقوط سطح زندگی میلیون‌ها کارگر و بویژه زنان کارگر گردیده. علاوه بر اینها زنان کارگر خصوصاً زنان شاغل در صنوف با رواج قراردادهای موقت و خروج کارگاه‌های کمتر از ۱۰ نفر از شمول قانون کار امنیت شغلی خود را از دست داده و شمار بزرگی از زنان کارگر با سوابق کاری مختلف به صف عظیم بیکاران رانده شده‌اند. به جرات می‌توان تاکید داشت اجرای برنامه‌هایی که از سوی صندوق بین‌المللی پول و بانک

علیه ریاضت های اقتصادی

در روز شنبه ۳۰ تیرماه، ۴۴ روز پس از انتخابات پارلمانی انگلستان که در جریان آن حزب محافظه کار به قدرت رسید، صدها هزار تن از مردم انگلستان و از جمله اعضا و رهبران سندیکا های کارگری این کشور در تظاهرات موفقی با شعار « فوراً به سیاست های ریاضت کشی خاتمه دهید!» مخالفت خود با سیاست های حزب حاکم ابراز کردند. در گلاسکو، پایتخت اسکاتلند در شمال بریتانیا، نیز تظاهرات مشابه موفقی با شرکت هزاران فعال سندیکایی برگزار شد.

این رژه پررنگ و موفق ۲۵۰ هزار تظاهر کننده ترافیک را در تمامی خیابان های مرکز لندن متوقف کرد. تظاهرات که از مقابل بانک انگلستان در قلب منطقه محل استقرار مرکز مالی این کشور در لندن شروع شده بود، پس از راه پیمایی در خیابان های مرکزی

آنتست که کارفرمایان با تحمیل قراردادهای موقت (این قراردادها در برخی مواقع فقط شامل چند روز می شود) مانع از برخورداری زنان کارگر از حقوقی مانند حق بیمه، حق اولاد، حق مسکن و بازنشستگی می شوند.

جنبش سندیکایی ایران وظیفه دارد مطالبه ها و خواست های زنان کارگر را طرح و برای تحقق آنها در چارچوب منافع صنفی - طبقاتی کارگران اقدام و مبارزه کند. ضرور است خواست هایی چون، "زنان کارگر، در برابر کار مساوی با مردان مزد مساوی دریافت کنند" و "محل شغلی زنان کارگر در دوران استراحت قبل و بعد از زایمان محفوظ بماند و کارفرما حق اخراج او را نداشته باشد" و نیز "حق انتخاب پوشش و آزادی آن برای زنان کارگر" طرح و بر محور آن فعالیت سندیکایی برنامه ریزی شده ای را به پیش برد. زنان کارگر بخش جدایی ناپذیر طبقه کارگر ایران به شمار می آیند و در مبارزه برای احیای حقوق سندیکایی و حق برپایی سندیکا و تامین منافع کارگران نقش موثری بر عهده دارند.

بی‌بی‌سی گفت که ریاضت اقتصادی "پوششی" برای نابرابری فزاینده اقتصادی است.

سنديکا های بزرگ انگلستان و از جمله سنديکای «یونایت»، سنديکای کارمندان بخش دولتی «یونیسون»، سنديکای معلمان انگلستان و سنديکای کارگران حمل و نقل به طور یک پارچه ای در تظاهرات شرکت داشتند. خانم کریستین بلوور، دبیر کل سنديکای معلمان و هم چنین آقای لن مک کلاسی در گردهمایی در میدان پارلمان سخنرانی کردند.

اعضا و فعالان شوراهای اتحادیه های کارگری از بسیاری از شهرهای انگلستان با پرچم های خود در این تظاهرات شرکت فعال داشتند. بسیاری از این شورا ها با سازمان دهی یک و یا چند اتوبوس از شهرهای خود، شرکت اعضای خود را در تظاهرات لندن را ممکن کردند. به گفته سازمان دهندگان این مراسم، بیش از ۲۵۰ اتوبوس سنديکالیستهای شهرستانی را برای شرکت در تظاهرات به لندن آوردند. خانم کارولین لوکاس، عضو پارلمان از حزب سبزهای انگلستان در سخنرانی خود در

پایتخت در میدان مقابل پارلمان معروف این کشور و در زیر ساعت «بیگ بن» با سخنرانی شخصیت های معروف سیاسی، هنری و فرهنگی و اجتماعی انگلستان پایان یافت. سخنگویان گردهمایی مخالفت شدید خود را با سیاست های ریاضت کشی دولت آقای دیوید کامرون، نخست وزیر محافظه کار انگلستان، اعلام کردند. دولت انگلیس مصمم است که از طریق خصوصی سازی های وسیع و کاهش شدید بودجه سیستم تامین اجتماعی در این کشور، کلاً شرایط اجتماعی در این کشور را تغییر بدهد. خواننده معروف انگلستان، خانم شاروت چرچ، در کنار آقای لن مک کلاسی رهبر اتحادیه «یونایت» که ۱۸۰۰۰۰۰ عضو دارد و همچنین نماینده چپ پارلمان انگلستان، آقای جرمی کوربین، در صف اول تظاهرات لندن را هدایت می کردند. علاوه بر آقای جرمی کوربین تعدادی از اعضای تریخیخواه و چپ پارلمان انگلستان و از جمله خانم دینا ابوت و آقای جان مک دونالد در این تظاهرات شرکت کردند. جرمی کوربین، نامزد رهبری حزب کارگر و مورد حمایت وسیع نیروهای چپ و جنبش کارگری و سنديکاهای انگلستان است، به

کوشندگان کارگری تا به آخر استوار

علیرضا فرهادی از ابتدای تاسیس سندیکای کارگران شرکت واحد در سال ۱۳۳۶ عضو سندیکا شد و به فعالیت پرداخت. در همین دوران او به جمع انجمن طرفداران اجرا و اصلاح قانون کار نیز پیوست و بسیاری از آموزش‌های سندیکایی را در آنجا آموخت و تمام تلاش خود را معطوف به اجرایی کردن قانون کار نمود. او چنان پرشور به فعالیت برخاست که در اولین مجمع عمومی در مهر سال ۱۳۳۷ به عضویت هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد، انتخاب شد ولی باین بهانه که متولدقم است، صلاحیتش رد شد. علیرضا فرهادی از زمره سندیکالیست‌هایی بود که

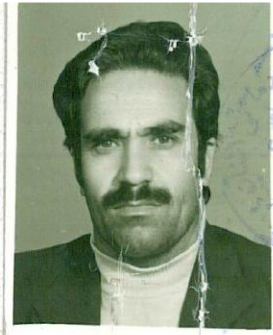
گردهمایی پایان تظاهرات نمایندگان پارلمان حزب‌های دیگر را فرا خواند که با سیاست‌های پیشنهادی وزیر اقتصاد و دارایی انگلستان، آقای جورج اوزبورن، برای کاهش بودجه تامین اجتماعی و خصوصی سازی‌های وسیع مخالفت کنند. او خطاب به ده‌ها هزار شرکت‌کننده در گردهمایی در میدان پارلمان گفت: مسئله اصلی در این زمان برای همه که مخالف برنامه دولت برای تحمیل ریاضت‌کشی هستیم، همکاری با یکدیگر برای شکست دادن دولت است.

تعداد قابل توجهی از شهروندان ایرانی، یونانی، هندی، بنگلادشی، شیلیایی، عراقی و ترک ساکن انگلستان در این تظاهرات در کنار و هم‌پای هم‌قطاران انگلیسی خود شرکت کردند.

روزکار و نیامدن به سرکار موجب کسر کار و جریمه اعلام نمود. رانندگان منطقه تهران نو با تبلیغاتی که توسط علی مخبریان نجات و علیرضا فرهادی برای حق عایله مندی شده بود، دست به اعتصاب زدند. رانندگان با پارک کردن اتوبوسهای خود در کنار خیابان و نشستن بر روی جدول کنار خیابان، بدون هیچگونه عمل اعتراض آمیزی، با سکوت کامل اعتصاب را شکل دادند. پلیس آگاهی تهران به محض اطلاع از این موضوع و دستگیری رانندگان از جمله علیرضا فرهادی و علی مخبریان نجات، اعتصاب را شکسته و شرکت واحد با اخراج دست جمعی هیات مدیره و اعضای فعال سنديکا به این حرکت واکنش نشان داد. علیرضا فرهادی و علی مخبریان نجات به مدت شش روز در بازداشت بسر بردند. در طی این روزها هیات مدیره به دبیری یوسف ساروخانیان با کارفرما وارد مذاکره شد، و با حمایتی که از طرف رانندگان و کارگران می شدند حق عایله مندی را به کارفرما قبولانده و همگی به کار بازگشتند. علی مخبریان نجات و علیرضا فرهادی پس از آزادی و اطلاع از محقق شدن طرح عایله مندی و

به دکتر مصدق عشق می ورزید و از این عشق با تمام وجود دفاع می کرد. این دفاع جانانه بارها باعث شد که او را رد صلاحیت کنند ولی چه باک او تایید صلاحیتش را از کارگران گرفته بود.

از اواخر سال ۱۳۳۸ حق عایله مندی توسط علی مخبریان نجات و علیرضا فرهادی در هیات مدیره سنديکا طرح و به بحث گذاشته شد، که گزارش این جریان طی اطلاعیه هایی ۳۹/۱۰/۲۷ و ۱۳۴۰/۷/۱۱ به نظر کارگران رسید و به هیات مدیره ماموریت داده شد که این طرح را به سرانجام برسانند. البته این گونه طرح ها و طرح بانک رفاه کارگران از ابتکارات و کوشش های انجمن اصلاح قانون کار است. در سال ۱۳۳۹ شرکت واحد از دادن حق عایله مندی خودداری کرده و روز جمعه را

به سندیکا اعلام نمود که از این پس مالیات از سود حاصله از درآمد خود شرکت واحد کسر خواهد شد و بدینسان کارگران شرکت واحد تا سال ۱۳۵۹ از کسر مالیات از حقوق شان معاف شدند. مذاکره کنندگان عبارت بودند از: یوسف ساروخانیان دبیر سندیکا، محمد اسماعیلی رییس هیات مدیره، محمد فرهنگ، حمزه جهان زمین، اسماعیل امام قلی زاده، سیدحسین درکه، عباس قهار بیگی، محمد مهرعلی، غلامرضاویژه، غلامعباس گودرزی، علی مخبریان نجات و علیرضا فرهادی. پس از این جلسه علیرضا فرهادی از مذاکره کنندگان از شرکت واحد اخراج شد، که پس از مدتی با فعالیت هیات مدیره سندیکا و خانواده اش به کار بازگشت. اخراج های متوالی علیرضا فرهادی تا پایان عمر رژیم کارگر ستیز ادامه داشت و این به دلیل فعالیت های پرثمر و خستگی ناپذیر او بود. ساواک در علیرضا فرهادی کارگری وارسته و سربازی فداکار به طبقه کارگر و دشمن همیشگی خود را می دید.

از خدمات برجسته علیرضا فرهادی می توان به نقش او در سازمان دادن تعاونی مصرف

دستمزد اضافه کاری و تعطیلی روز جمعه با دستمزد، با توانی بیشتر در راه مبارزات کارگری قدم برداشتند. با مبارزات سندیکای کارگران شرکت واحد باعث گردید تا طرح عایله مندی پس از این اعتصاب شامل همه کارگران و مزدبگیران ایرانی شود، از جمله نظامیان و آموزگاران و کارمندان دولت. جنبش کارگری نشان داد اگر برای حقی مبارزه می کند این حق را برای همه افراد جامعه می خواهد نه فقط برای خودش.

اتفاق دیگری در سال ۱۳۴۰ رویداد، بازدید علی امینی نخست وزیر وقت از شرکت واحد در منطقه نارمک بود. در طی این بازدید به نخست وزیر علی امینی اطلاع داده شد که اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد تقاضای دیدار با ایشان را دارند. علی امینی پذیرفت و در محل تعمیرگاه شرکت واحد نارمک با هیات مدیره سندیکا جلسه ای برگزار کرد. در این جلسه، مذاکره کنندگان از کسر مالیات از حقوق ناچیز کارگران اعتراض کرده و خواستار رفع این مشکل شدند. علی امینی پس از مشورت با ملایری مدیرعامل شرکت واحد (کارفرما)

گویای کارگران را پس از چندی بازنشسته کردند و آنچه اجحاف بود در حق او روا داشتند از جمله در مورد حقوق بازنشستگی اش. آنچه در علیرضا فرهادی ها تاثیر نمی کند این ناروایی ها بود. علیرضا فرهادی به همراهی دیگر سندیکالیست ها کانون بازنشستگان را بنیان گذاشت که با تصویب رساندن موادی از قانون مستمری بازنشستگان را بهبود بخشیده و برای خانواده فوت شده بازنشسته حقوق کامل را به تصویب رساندند.

علیرضا فرهادی هنوز در کهن سالی عصا زنان در وزارت کار به دنبال نشستی با وزیرکار است تا حقوق از دست رفته بازنشستگان و اجحافاتی را که تامین اجتماعی در حق بازنشستگان می کند را باز پس گیرد و طنز روزگار که وزیر خانه کارگری هم همچون وزرای شاهنشاهی از زبان و تلاش کارگری او بیزار و فراری اند.

تحریریه و سندیکا‌های کارگری تندرستی و سرفرازی این کوشنده کارگری را آرزومند است و امید داریم آموزش های او سندیکا‌های کارگری را متحد تر و گسترده تر کند.

کارگران شرکت واحد اشاره نمود که در آنجا با فساد و دزدی های مدیرعامل و همدستانش مبارزه بی امانی را شروع کرد و اسناد دزدی ها و حیف میل را نه تنها به کارگران بلکه به بازرسی ویژه شاهنشاهی نیز بی پرده و شجاعانه گزارش نمود. هرچند این گزارش ها در بازرسی شاهنشاهی بی اثر می شد، اما تلاش فرهادی برای ستاندن اموال کارگران از دست باند دزد هیات مدیره شرکت واحد با پشتیبانی سندیکا و کارگران به ثمر می نشست. علیرضا فرهادی در سال ۱۳۵۸ و در انتخابات بعد از انقلاب بازهم مورد اعتماد کارگران واقع گشت و به عضویت هیات مدیره سندیکا در آمد. او و هیات مدیره در دفاع از حقوق کارگران همچنان پابرجا و استوار قدم بر می داشتند. مدیرانی که فکر می کردند با انقلاب باید کوشندگان کارگری به خانه رفته و سکان عدل و عدالت را به آنان بسپارند از عملکرد و دفاع از حقوق کارگران رهبران سندیکایی ناراضی گشته و با اتهامی واهی علیرضا فرهادی و چند تن از اعضای هیات مدیره را به زندان اوین فرستادند. پس از بازگشت از زندان، علیرضا فرهادی را به شهرداری منتقل و این زبان

شادباش دهمین سال بازگشایی سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۱۳ خرداد ۱۳۹۴

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه دهمین سال بازگشایی سندیکا را به همه کارگران شرکت واحد شادباش عرض می نماید. و به همین مناسبت تصاویری از مجمع عمومی با شکوه انتخابات هیات مدیره سیزده خرداد ماه سال ۱۳۸۴ را منتشر میکند.

خبرنامه‌ی داخلی [غیرقابل فروش]
 برای اعضای سندیکای کارگران
 شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و
 حومه
 مرحله دوم شماره‌ی اول
 اردیبهشت ۹۴

یک سندیکا

آشنایی با سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

در خیابان هفده شهریور دارای دفتر بوده و کارگران برای برطرف کردن مشکلات پیوسته به این سندیکا مراجعه می‌کردند. این سندیکا در نیمه‌ی اول دهه‌ی پنجاه، دو اعتصاب سراسری برای احقاق حقوق کارگران برگزار کرد. به صورتی که نیروهای ارتشی چند روز به جای رانندگان کار کردند اما در نهایت بالاترین مقام آن روز درخواست کارگران را پذیرفته و انجام داد. در تاریخ کارگران ایران، این سندیکا مطابق مقاله‌ی نامه‌های ۸۷ و ۹۸ سازمان جهانی کار با مدیریت شرکت واحد پیمان دسته جمعی منعقد و برای کارگران امتیازاتی به دست آورد که آخرین پیمان دسته جمعی مربوط به سال ۱۳۶۲ در جمهوری اسلامی ایران در وزارت کار به ثبت رسیده است.

سندیکای کارگران شرکت واحد در سال ۱۳۳۶ تأسیس و در جهت دفاع از حقوق زحمت‌کشان شرکت واحد تلاش بسیاری نموده است. اگر چه این سندیکا از گزند دستگاه ساواک شاهنشاهی در امان نبوده است اما این سندیکا در دوران قبل از انقلاب خدمات بسیاری به کارگران شرکت واحد نموده است. و این سندیکا تا اواخر دهه‌ی چهل در قالب چهار سندیکای رانندگان، کمک رانندگان، بلیت فروشان و کارگران فنی ادامه فعالیت داده و

ادامه در شماره‌ی بعد

اول ماه مه روز جهانی کارگر را گرامی می‌داریم

فرارسیدن اول ماه مه روز جهانی کارگر را به عموم کارگران و زحمتکشان و همکاران گرامی و دیگر آزادگان عدالت جوی که بی هیچ چشم داشتی در راه حق و عدالت جهانی ره می‌سپارند جانانه و همدلانه شادباش می‌گوییم.

۱- تعیین حداقل دستمزد نا عادلانه ۷۱۲ هزار تومانی سال ۱۳۹۴ کارگران و بازنشستگان کارگری در شرایط اضطراری نیمه شب و ادعای دروغین سه جانبه‌گرایی را محکوم کرده و خواهان برقراری دستمزدی عادلانه برای تامین زندگی شایسته برای کارگران و بازنشستگان کارگری و دیگر حقوق بگیران همچون معلمان و پرستاران هستیم؛ و اعتراضات و اعتصابات کارگری درباره این بی‌عدالتی را تأیید و حمایت می‌کنیم.

بنابر آئین مبارزات حق طلبانه کارگری ایران و جهان سندیکای کارگران شرکت واحد نیز همچون میلیون‌ها میلیون کارگر زحمتکش قیام خونین کارگران مبارز حق طلب شهر شیکاگو را پاس داشته و یاد جان باختگان آن جنبش کارگری را ارج می‌گذارد و به خاطره همه جان باختگان و کوشندگان جنبش کارگری درود می‌فرستد.

۲- سندیکای کارگران شرکت واحد صدور احکام زندان، شلاق، اخراج، تعقیب و مراقبت پلیسی امنیتی علیه کارگران حق طلب و فعالان حقوق کارگری را محکوم کرده و ضمن درخواست پایان یافتن این رفتارهای غیر انسانی خواستار آزادی

سندیکای کارگران شرکت واحد همراه و همصدا با جنبش عدالت خواهانه مردم ایران و جهان فریاد اعتراض خود را علیه همه بی‌عدالتی‌ها و بی‌بیدادگری‌ها اعلام می‌دارد و فشرده‌ای از خواسته‌های خود را به آگاهی عموم مسئولین و مردم می‌رساند.

ادامه در صفحه‌ی بعد

تشکیل سندیکا حق مسلم کارگران است

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

سندیکا

تاسیس ۱۳۴۷ - بازگشایی ۱۳۸۴

گرامی باد:

اول ماه مه روز تجلی اتماد و همبستگی کارگران

سندیکا، سازمان صنفی، طبقاتی کارگران است که به صورت دموکراتیک مستقل و فراگیر در جهت حفظ و بهبود شرایط زندگی کارگران تشکیل میگردد. کارگران حق دارند سندیکاهای کارگری تشکیل دهند. به سندیکاهای موجود پیوندند و بی آنکه اجازه یا دخالت مقامات دولتی یا کارفرمایان لازم باشد، در هر فعالیت سندیکایی شرکت کنند.

(برگرفته از منشور حقوق سندیکایی جهانی کارگری)

www.syndicavahed.com

E-mail: syndica_vahed@yahoo.com

g-mail: syndicavahed@gmail.com

صندوق پستی: ۴۵۵۷ ۱۱۱۵۵